

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

נאמן למקור

התביעה הצבאית
(באמצעות קמ"ש סלבה פסק)

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח חאמד (נג'אר), ת.ז. 001113836 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד תאודור)

נימוקי גזר הדין

הנאשם שהוא כיום כבן 30 ותושב סלוואד שבחבל יהודה, הורשע על ידינו ביום 29/05/06 בשורה ארוכה של עבירות כמו חברות בהתאחדות בלתי מותרת, גרימת מוות בכוונה, ניסיון לגרימת מוות בכוונה, קשירת קשר לביצוע עבירה, החזקת תומרי נפץ- ועבירות תמורות נוספות. במהלך ביצוע הפעילות העוינת על ידי הנאשם וחבריו נרצחו 6 אזרחים וחיילים ישראלים- ואחרים נפצעו. פעילות הנאשם התבצעה במסגרת חוליה צבאית של עזדין אלקאסם, הפלג הצבאי של ארגון החמאס. בנוסף, "לפעילות השגרתית" של הנאשם במסגרת ארגון אסור, שמו הנאשם וחבריו כמטרה לעצמם לפגוע ולהרוג אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל רבים ככל שיצליחו, ופעלו לשם כך ללא לאות ע"י יזום ותכנון פיגועים שונים ומשונים, אותם ניסו לבצע.

התביעה הצבאית ביקשה להחמיר בעונשו של הנאשם שהורשע ברצח של שלושה אזרחים ושלושה חיילי צה"ל ובפציעתם של אחרים- ולגזור עליו 9 מאסרי עולם מצטברים בשל רציחתם ששת הישראלים ובגין יתר הפעילות של הנאשם אשר כללה בין השאר, מסי ניסיונות לגרימת מוות בכוונה של אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל.

לדעת התביעה הצבאית, חייב ביהמ"ש להעביר מסר תקיף, ברור וחד, הן לנאשם והן לאחרים האמורים לבצע מעשים נפשעים כדוגמת אלה שעשה הנאשם, כי הם יורחקו לצמיתות מחברת בני-אנוש נורמטיביים וחופשיים; ויוותרו עד ליום מותם מאחורי סורג וברית.

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1.	STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2.	THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	שטרן מירב STERN MERAV	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3.	ACTING IN THE CAPACITY OF CITI OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור ק.העיר ת"א	.3
4.	BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	עבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5.	CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6.	THE	5/10/2011	ביום	.6
7.	BY	שיר ציקבאשווילי BHIR TZIKVASHVILY התטיבה הקונסולרית CONSULAR BUREAU	על-ידי	.7
8.	NO 528790.		מס' 528790	.8
9.	SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10.	SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

1 הסניגור המלומד היה מודע לכך שהנאשם הורשע בשש עבירות של גרימת
2 מוות בכוונה (רצח), והוא הותיר לביהמ"ש את ההכרעה בעניין מידת
3 העונש שיש להשית עליו. יחד עם זאת, ציין הסניגור הנכבד כי לדעתו
4 הפריזה התביעה הצבאית בעניין בקשת מאסרי העולם, ולגרסתו יש
5 להחזיר את ההתרחשויות "לפרופורציות הנכונות" שלהם.

6
7 בדברו האחרון בביהמ"ש סירב הנאשם לעמוד. אולם, לאחר שהובהר לו
8 שהוא חייב לעמוד, קם הנאשם על רגליו ואמר את הדברים הבאים: "זה
9 ביהמ"ש של טרור ואני לא מכיר את ביהמ"ש הזה. אני רוצה להגיד על
10 מה שהתובע אמר שאנחנו עשינו דברים קטלניים, מה שאתם עושים
11 עכשיו בעזה, זה יותר חמור ממה שאנחנו עשינו. אני רוצה להגיד שיש
12 חייל אסיר אצלנו ואנו נתייחס אליו כמו שאתם מתייחסים אלינו".
13 (פרוטוקול הדיון מיום 11/07/06 סוף עמ' 2)

14
15 הכפירה של הנאשם בסמכות העניינית של ביהמ"ש לדון אותו, היא
16 בעינינו משנית בלבד. אולם אין ספק בכך שהדברים שאמר הנאשם
17 מעידים כי גם עכשיו הוא סבור שיש הצדקה מלאה להתנהגותו הנפשעת
18 ולמעשי הרצח הנתעבים שביצע, והוא איננו מביע חרטה על הדברים גם
19 לאחר מעשה.

20
21 לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הורשע בעבר ובכל פעם שהשתחרר
22 ממאסר הגביר את פעילותו והעצים אותה. כך לדוגמה עסק הנאשם
23 "בתחילת דרכו" בזריקת אבנים ונשפט בגין כך בשנת 1994. לאחר
24 שחרורו "התקדם" הנאשם במדרג הלוחמני ובשנת 1999 הועמד לדין בגין
25 עבירות שעניינן זריקת בקבוקי תבערה. עם שחרורו ממאסר זה, לא
26 המתין הנאשם כלל ומיד הצטרף לפעילות הצבאית של חבריו, שאת
27 חלקם הכיר בין כתלי הכלא ואף תפס את הפיקוד על החוליה. הפעם עסק
28 הנאשם בצורה אינטנסיבית בזריעת הרג ואין מנוס מכך שיהיה נתון
29 מאחורי סורג ובריח לכל ימי חייו.

30
31 לענישה יש כידוע מטרות שונות של מניעה והרתעת אחרים מלנהוג בדרכו
32 של הנאשם- ומנגד הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם,
33 ובנחיצות לשקמו ולהחזירו למסגרת נורמטיבית ובונה. אולם כאשר
34 המדובר במעשים כה חמורים כפי שעשה הנאשם, נדחה כל שיקול אישי
35 הקשור בנאשם ובמשפחתו מול החובה להגן על הציבור מפני מעלליו של
36 הנאשם בעתיד; והעונש היחיד ההולם את העניין הוא הרחקת הנאשם
37 לצמיתות מאחורי סורג ובריח.

38
39 מעשיו הנפשעים של הנאשם כבר תוארו בהכרעת הדין, ואין אנו רואים צורך לחזור על הדברים במסגרת זו. הנאשם הורשע לא רק בחברותו עם
40 ובארגון עוין ובהחזקת חומרי נפץ, אלא גם בביצוע פיגועים קשים נגד
41 כלי-רכב אזרחיים שנסעו לתומם בכבישי יהודה- וכנגד סיור רגלי של
42 צה"ל, שנקלע לציר הראשי של עין-יברוד. כתוצאה ממעשים נפשעים אלו,

נאמן למקור

2-
מחלקת המשפטים הצבאית

1 נרצחו באכזריות שלושה אזרחים ישראלים ושלושה חיילי צה"ל, שלאחר
2 רציחתם בידי הנאשם וחבריו, דאג הנאשם לוודא פעם נוספת את מותם.
3 רק אדם שאיבד צלם אנוש יכול לנהוג כך, וכל תוספת בסוגיה מיותרת.
4

5 בהתאם להלכה שנקבעה ע"י ביהמ"ש הצבאי לערעורים זה מזמן, ראוי
6 להטיל מאסר עולם על נאשם בגין רציחתו של כל אדם וכן מאסר עולם
7 נוסף בגין נסיונותיו המרובים של הנאשם לגרום מוות וזאת עפ"י הלכת
8 **נופל**. לכן, לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו ביום 11/07/06
9 לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:
10

- 11 א. מאסר עולם בגין רציחתו של דוד ציון ז"ל.
- 12 ב. מאסר עולם בגין רציחתו של צבי גולדסטיין ז"ל.
- 13 ג. מאסר עולם בגין רציחתו של שלום הר-מלך ז"ל.
- 14 ד. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל.
- 15 ה. מאסר עולם בגין רציחתו של סמ"ר ארז עידן ז"ל.
- 16 ו. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל אלעד פולק ז"ל.
- 17 ז. מאסר עולם נוסף בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם.

18
19 כל העונשים ירוצו במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 מאסרי עולם
20 לריצוי במצטבר.
21

22 זכות ערעור תוך 30 יום מהיום.

23
24 ניתן והודע היום, כ' תמוז תשס"ו, 16.7.06, בלשכה.

25
26 מזכירות ביהמ"ש תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.
27

28
29
30 שופטת
31 קצינת דעיר תל-אביב
32
33

אב"ד

שופט

נאמן למקור

ש

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן זליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית
(באמצעות קמ"ש סלבה פסק)

נגד

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח האמד (נג'אר), ת.ז. 1178199 / שב"ס - נוכח
(באמצעות ב"כ עו"ד איליא תאודורי - נוכח)

גזר-דין

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר עולם בגין רציחתו של דוד ציון ז"ל.
- ב. מאסר עולם בגין רציחתו של צבי גולדסטיין ז"ל.
- ג. מאסר עולם בגין רציחתו של שלום הר-מלך ז"ל.
- ד. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל.
- ה. מאסר עולם בגין רציחתו של סמ"ר ארז עידן ז"ל.
- ו. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל אלעד פולק ז"ל.
- ז. מאסר עולם נוסף בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם.

כל העונשים ירוצו במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 מאסרי עולם לריצוי במצטבר.

נימוקי גזר הדין המלאים יפורסמו בהמשך.

זכות ערעור תוך 30 יום מיום מתן הנימוקים.

ניתן והודע היום, 11/07/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט

נאמן למקור

Handwritten signature

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית
(באמצעות סרן סרגיי מורין)

נגד

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח האמד (נאג'ר), ת.ז. 11781992/שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד תאודורי)

רשמת: טור' נגה מימראן
מתורגמן: סמ"ר בדיע אסעד

נאמן למקור

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות חמורות שעניינן חברות בהתאחדות בלתי מותרת, גרימות מוות בכוונה, ניסיון לגרימת מוות בכוונה ועבירות חמורות נוספות.

כל חומר הראיות בתיק הוגש בהסכמת הצדדים, והנאשם ויתר על פרשת ההגנה בתנאי שהדבר לא יהווה חיזוק לראיות התביעה.

התביעה הצבאית הגישה סיכומים מפורטים בכתב במסגרתם ביקשה להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הסנגור המלומד טען בעל פה בפני ביהמ"ש וביקש לזכות את הנאשם בנוכח העובדה שאין בראיות התביעה כדי להוכיח את האשמות כנגד הנאשם.

ביהמ"ש הצבאי לערעורים קבע בשורה ארוכה של החלטות כי מקום בו הוגש חומר ראיות בהסכמה, חזקה שההגנה אינו חולקת על אמיתות תוכנו של חומר הראיות (עד"י איו"ש 114/01 אבו הלאל נ' התוב"ץ וע' איוש 75/02 ברגותי נ' התוב"ץ). בהתחשב בעובדה שכל חומר הראיות הוגש בתיק בהסכמה, הרי שעל ביהמ"ש לבחון האם יש בחומר ראיות זה שהוגש לביהמ"ש, כדי להוכיח במידה הנדרשת על פי דין את ההאשמות המיוחסות לנאשם בכתב האישום. נבחן אם כן אחת לאחת את פרטי האישום המיוחסים לנאשם בכתב האישום ונבדוק האם הוצגו בפנינו ראיות המוכיחות את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

פרט אישום 1

פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שבשנת 1997 ביחד עם אנשים נוספים הוא ביצע פיגוע ירי לעבר עמדת צה"ל הסמוכה ליישוב עופרה. עיון בחומר הראיות בתיק ובעיקר בעדותו של האלד עומר מיום 31.12.03 בעמ' 3 שורה 21 ואילך מגלה כי כל יסודות העבירה מתקיימים. יודגש כי תוספת ראיתית לאותה עדות ניתן למצוא בעדויות הרבות המצויות בתיק שיפורטו בהמשך המתייחסים לפעילות המשותפת הרבה שביצע הנאשם עם אותו האלד

1 עומר, לרבות עדותו של הנאשם עצמו המאשרת את הפעילות הרבה שביצע יחד עם
2 האלד עומר ועדויות השותפים הנוספים בהם יאסר תאמד ופרח תאמד.

3
4 בנסיבות האמורות מצאנו כי יש מקום להרשיע את הנאשם בביצועה של עבירה זו.

5
6 **פרט אישום 2**

7 פרט אישום זה מתבסס הן על עדותו של האלד עומר והן על עדותו של הנאשם בפני
8 חוקר השב"כ "מיכה" שהוגשה בהסכמת הצדדים. כמו כן מופלל הנאשם בביצוע
9 עבירה זו על ידי מספר עדים נוספים ובהם אחמד תאמד ופרח תאמד ויאסר
10 תאמד. עדויות אלו מבוססות במידה הנדרשת בדין את האשמה המיוחסת לנאשם
11 בפרט אישום זה חברות בהתאחדות בלתי מותרת.

12
13 בנסיבות המקרה הוכחו בפנינו כל יסודות העבירה, במידת ההוכחה הנדרשת כדין
14 ואנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של חברות ופעילות בהתאחדות
15 בלתי מותרת.

16
17 **פרט אישום 3**

18 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שהשתתף
19 בפיגוע ירי בחודש אפריל 2003 במהלכו נפגע רכב שהסיע פועלים למקום עבודתם.
20 לאחר שבחנו את חומר הראיות בתיק הגענו למסקנות הבאות:

21
22 א. הנאשם ביצע יחד עם חברו האלד עומר פיגוע ירי באזור כביש 60 לעבר רכב
23 שהסיע פועלים. כמפורט בעדותו של בעדותו של האלד עומר מיום 24.12.03
24 עמ' 7 שורה 16 ואילך.

25 ב. קיימים הבדלים לא מבוטלים בין פיגוע הירי שאירע ביום 30.04.03 והתביעה
26 הצבאית טוענת כי הנאשם אחראי לו יחד עם חבריו, לבין עדותו של האלד
27 עומר:

28
29 - סוג הרכב הוא שונה.

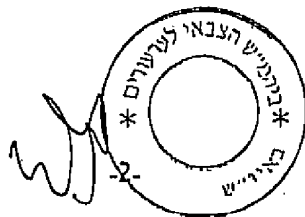
30 - צבע הרכב הוא שונה

31 - קיים הבדל משמעותי בתאריך ביצעו הפיגוע שכן האלד עומר מדבר
32 על פיגוע שאירע בחודש יוני 2003, כחודשיים לאחר האירוע שנגרם
33 לטענת התביעה על ידי הנאשם וחבריו.

34
35 בנסיבות האמורות, החלטנו לקבל את טענת הסנגור, ואנו קובעים כי קיים לשיטתנו
36 ספק סביר בשאלה האם הנאשם אכן גרם לפיגוע שאירע ביום 30.04.03, ויש מקום
37 לזכותו מפרט האישום השלישי לכתב האישום. עם זאת, נוכח העובדה שהוכח
38 בפנינו ביצועה של עבירה שעניינה ניסיון לגרימת מוות בכוונה על ידי הנאשם
39 וחבריו, אנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של ניסיון לגרימת מוות
40 בכוונה בגין מעשיו בגין מעשיו בפיגוע ירי זה.

41
42 כך למעשה אנו מרשיעים את הנאשם תחת העבירה המנויה בפרט האישום השלישי
43 בעבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שביצע פיגוע ירי בכביש 60 בחודש יוני
44 2003 במתווה המתואר בפרט האישום השלישי, כאשר לא הוכח בפנינו כי כתוצאה
45 ממעשיו של הנאשם נגרם כלשהו לרכוש, זאת בניגוד לפסקה 5 בפרט האישום
46 השלישי המקורי.

47
נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטיינ
קצינת העיר תל-אביב

פרט אישום 4 ו-5

1 פרטי אישום 4 ו-5 מייחסים לנאשם השתתפות בפיגוע ירי במהלכו נרצח דוד ציון
2 ז"ל והנאשם וחבריו ניסו לפגוע בנהגת הרכב ורד לורבר אשר נסעה ברכב שחלף
3 במקום זמן קצר לאחר שנרצח דוד ציון ז"ל באותו מקום.
4

5
6 התביעה הצבאית טוענת שהנאשם הודה בביצוע פרט האישום בתקירתו בשב"כ, כן
7 מתבססת התביעה הצבאית על הודעה בדבר עובדות מוסכמות שהוגשו על ידי
8 הצדדים ועדויות נוספות לרבות עדותו של פרח האמד ועדויותיהם של פרח האמד,
9 יאסר תאמד והשאם חגי'אזי.
10

11 לאחר שבחנתי את הודאת הנאשם בעת תקירתו בשב"כ, מצאתי כי בפסקאות 19-21
12 מודה הנאשם כי ביצע פיגוע ירי בו נהרג אדם במועד הרלוונטי. העדויות הנוספות
13 בתיק, לרבות עדותו של האלד עומר מיום 24.12.03 עמ' 8 שורה 15 ואילך תומכת
14 בדבריו ומוכיחה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן ביצע את העבירה המיוחסת
15 לו בכתב האישום. דבריו של הנאשם וחבריו משתלבים היטב בראיות הנוספות
16 בתיק, ואין ספק כי הירי שביצע הנאשם בוצע באירוע בו נרצח דוד ציון ז"ל ביום
17 11.05.03.
18

19 יודגש כי מאחר שהנאשם הוא זה שירה בעצמו כ-17 כדורים לעבר הרכב ולא נורו
20 לעבר הרכב וריות על ידי אנשים נוספים, מאחר ונשקו של יאסר תאמד שהשתתף
21 איתו בפיגוע לא היה תקין עקב מעצור, הרי שאין ספק בשאלה של תפקידו של
22 הנאשם כמי שירה ורצח את דוד ציון ז"ל.
23

24 בנסיבות האמורות אנו קובעים כי הנאשם גרם בכוונה למותו של דוד ציון ז"ל וניסה
25 לגרום למותה בכוונה של הנוסעת שנסעה ברכב אחרי רכבו של דוד ציון ז"ל.
26

פרט אישום 6

27 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת
28 בכך שעמד בראש החוליה הצבאית של ארגון התמאס והחליף את האלד עומר
29 בתפקיד זה החל מחודש מאי 2003.
30

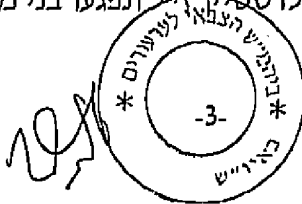
31
32 התביעה הצבאית מתבססת בהקשר זה על אמרותיהם של השאם חגי'אזי, האלד
33 עומר, פרח האמד. עיון באמרותיו של האלד עומר במשטרה לרבות עדותו מיום
34 24.12.03 עמ' 8 שורה 10 ואילך, מגלה כי אכן לדבריו הנאשם הפך לראש החוליה.
35 הוא אף מציין בהקשר זה בעדותו מיום 31.12.03 שהוגשה בהסכמת הצדדים, כי
36 "אחמד מוצטפא נעשה אחראי על כולנו". אף עדותו של השאם חגי'אזי בתקירתו
37 בשב"כ מגלה כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
38

פרט אישום 7, 8

39 פרטי האישום האמורים, מייחסים לנאשם ולחבריו ביצוע פיגוע ירי במהלכו נרצח
40 צבי גולדסטיין ז"ל ונפצעו בני משפחתו שנסעו ברכב.
41

42
43 עיון בחומר הראיות בתיק לרבות הודאת הנאשם בשב"כ המפורטת בזכ"ד מתקירתו
44 מיום 21.12.03 בפסקאות 22 ו-23 מגלה כי הנאשם הודה בביצוע הפיגוע האמור.
45 יצוין כי חומר הראיות הנוסף בתיק לרבות הודעת הצדדים על עובדות מוסכמות
46 ועדויות שותפיו של הנאשם מוכיחות מעבר לכל ספק סביר את יסודות העבירות
47 המפורטות בפרטי האישום ה' ו-8 לכתב האישום. כמו כן, התשתית העובדתית
48 הנוספת בתיק משתלבת היטב בדברי הנאשם ושותפיו ואין ספק כי האירוע המתואר
49 על ידו הוא האירוע בו נרצח צבי גולדסטיין ז"ל ונפגעו בני משפחתו.

נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

Handwritten signature and initials.

1
2 יודגש כי מאחר והנאשם ותברו פרת תאמד הם שירו את היריות הקטלניות
3 וכתוצאה מהם נהרג צבי גולדסטיין ז"ל ונפצעו בני משפחתו שנסעו ברכב, הרי
4 שמתקיים היסוד העובדתי הנדרש להוכחת העבירה והקשר הסיבתי הנדרש על פי
5 דין להוכחת גרימת המוות בכוונה. 31 הכדורים שנורו על ידי הנאשם ושותפו הם
6 שגרמו למוות ולפציעה.

7
8 לאור האמור לעיל אנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע שלושת העבירות
9 המפורטות בפרטי אישום 7 ו-8.

10
11 **פרטי אישום 9 ו-10**

12 פרטי האישום האמורים מייחסים לנאשם ולחבריו ביצוע פיגוע ירי, בו נרצח שלום
13 הר-מלך ז"ל ונפצעה אשתו לימור הר-מלך תבדל"א. בעקבות פציעתה של לימור הר-
14 מלך נדרשו לילדה בניתוח קיסרי.

15
16 התשתית הראייתית המתייחסת לפרט אישום זה אינה סבוכה, הנאשם מזהה
17 בביצוע העבירה בחקירתו בשב"כ ומופלל על ידי חבריו לחוליה. כך מציין הנאשם
18 בחקירתו מיום 21.12.03 בסעיף 24 כי ביצע ירי יחד עם חברו פרת תאמד לעבר רכב
19 פרט בצבע אדום שנסע מכיוון דרום לצפון על ציר אלון. בעקבות הירי התהפך הרכב
20 ובמהלכו, לדבריו נהרג אחד הנוסעים. אף חבריו של הנאשם לרבות שותפו לביצוע
21 הירי פרת תאמד, בעדותו מיום 31.12.03 מאשרים את דבריו. הראיות הנוספות
22 בתיק משתלבות היטב בתיאור של הנאשם וחבריו את האירוע ואין ספק כי מדובר
23 באותו אירוע בו נרצח שלום הר-מלך ז"ל.

24
25 יודגש כי מאחר והנאשם הוא שירה יחד עם פרת תאמד 24 כדורים לעבר הרכב,
26 אשר פגעו בראשו של שלום הר-מלך ז"ל, מתקיים הן היסוד העובדתי הנדרש והן
27 הקשר הסיבתי בין מעשיו של הנאשם לבין מותו של הקורבן. אף היסוד הנפשי של
28 כוונה לגרום למוות מתקיים בנסיבות המקרה, כפי שעולה באופו ברור מהעדויות
29 בתיק לרבות דברי הנאשם. לאור חומר הראיות בתיק שפורט לעיל, ברור אף כי כל
30 יסודות העבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה מתקיימות בנסיבות המקרה.

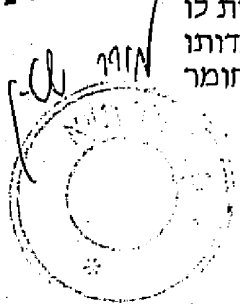
31
32 אשר על כן, אנו קובעים כי התביעה הצבאית הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי
33 הנאשם וחבריו ביצעו את העבירות המנויות בפרטי האישום התשיעי והעשירי לכתב
34 האישום.

35
36 **פרט אישום 11**

37 פרט אישום זה מייחס לנאשם החזקה של חומרי נפץ בכך שהחזיק ברשותו שקית
38 הכוללת בין היתר חצי קילוגרם של חומר נפץ, חוטים להפעלת מטען חבלה ושלושה
39 נפצים עם שני חוטי חשמל המחוברים לכל אחד מהם. הנאשם העביר את חומרי
40 החבלה האמורים לפרת תאמד כדי שיתביא אותם.

41
42 התביעה הצבאית מתבססת בטיעוניה על עדויותיהם של חאלד עומר, השאם סג'אן
43 ופרת תאמד. מעיון בעדויות האמורות עולה כי שותפיו של הנאשם לביצוע העבירה
44 קושרים אותו באופן ברור לביצועם. כך באמרתו של חאלד עומר מיום 31.12.03
45 מעמי 5 שורה 20 ואילך, עולה באופן ברור כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו
46 בכתב האישום. הדברים אף מוצאים מקום בעדויות הנוספות בתיק לרבות עדותו
47 של פרת מיום 31.12.03 עמי 1 המציין באופן מפורש כי הנאשם הביא לו את חומר
48 הנפץ האמור.

סא"ל מירב שטרן
העיר תל-אביב

נאמן למקור

1 לאור האמור לעיל אנו סבורים שהוכחות בפנינו כל יסודות העבירה ועל כן יש מקום
2 להרשיע את הנאשם בעבירה זו.
3

4 **פרט אישום 12**

5 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך שחודש
6 ספטמבר 2003 תכנן עם חאלד עומר ומספר אנשים נוספים לבצע פיגוע ירי בסמוך
7 לעין יברוד. הפיגוע לא יצא אל הפועל לאחר שהשנים החליטו לבטלו בעקבות הקמת
8 מגדלי שמירה של צה"ל באזור המתוכנן לביצוע הפיגוע.
9

10 התביעה הצבאית הסתמכה על עדותו של חאלד עומר באמרתו במשטרה מיום
11 31.12.03, שהוגשה בהסכמת הצדדים. בעמ' 2 משורה 26 ואילך מספר חאלד על
12 התכנון לבצע את הפיגוע. יצוין כי תוספת ראייתית לעדות זו מצאנו בעדויות הרבות
13 המצויות בתיק שפורטו לעיל המתייחסות לפעילות המשותפת של הנאשם וחאלד
14 עומר, לרבות עדויותיהם של פרח האמד, יאסר האמד, השאם חגי'אזי ואף את דבריו
15 של הנאשם המאשר את פעילותו עם העד, בשורה ארוכה של פיגועים אחרים.
16

17 מאחר שמדובר במסכת עובדתית אחת, הרי שעל פי ההלכה הפסוקה די בראיות
18 אלה כדי לעמוד בתנאים הקבועים בחוק ולהוות תוספת ראייתית מספקת בנסיבות
19 העניין.
20

21 אשר על כן, משהוכחו בפנינו העובדות הרלוונטיות והתקיימותה של העבירה בפרט
22 האישום ה-12, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה זו.
23

24 **פרט אישום 13**

25 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה. על פי כתב
26 האישום השתתף הנאשם יחד עם חבריו בפיגוע ביום 19.09.03. במהלך אותו פיגוע
27 נסע הנאשם ברכב מסוג סובארו ותפקידו היה להתריע ולאבטח את ציר נסיעתם של
28 שלושה חברי חוליה, אשר היו מיועדים לבצע את פיגוע הירי. סמוך לשעה 10:00
29 בעת שהגיע למקום רכב מסוג פולקסווגן, בו נהג יצחק פאראזי, ירו חבריו של
30 הנאשם לעבר הרכב.
31

32 הנאשם אשר איבטח את נסיעת שותפיו ונסע לפנייהם ברכבו, נדרש בסיום הפיגוע
33 לחלץ את שלושת המפגעים לאחר שאירעה תקלה ברכבם. בעקבות בקשתם נסע
34 הנאשם לאחר שביצע את הפיגוע ומילט מהמקום את שלושת המפגעים.
35

36 יצוין כי עקב המידור, בין חברי החוליה לא הכירו שלושת המפגעים את הנאשם,
37 מאחר שהיו חברים בחוליה שנייה מקבילה של החמאס באזור בנימין.
38

39 התביעה הצבאית מתבססת בעיקר על עדותו של השאם חגי'אזי, אשר היה למעשה
40 אחראי על הנאשם בתקופה בה ביצע הפיגוע האמור. באותה עדות מיום 20.12.03
41 שנכתבה בעת חקירתו בשב"כ, מפרט חגי'אזי בסעיפים 7.62-7.71 כיצד בוצע אותו
42 פיגוע ומרחיב בעניין חלקו של הנאשם בביצוע הפיגוע לרבות תפקידו כמאבטח פותח
43 הציר והעובדה שהנאשם סייע לחלץ את חברי החוליה מהמקום לאחר שרכבם מסוג
44 סובארו התקלקל במהלך בריחתם. השאם מציין כי הוא בעצמו יצר קשר עם
45 הנאשם קודם לפיגוע וביקש ממנו לאבטח את הציר. כמו כן, מתאר השאם חגי'אזי
46 את שיחת הטלפון שערך עם הנאשם ביום הפיגוע לאחר שרביע תמידה התקשר אליו
47 וציין כי הרכב שלהם התקלקל ובה שמע מהנאשם כי כבר יצר קשר עם חברי
48 החוליה והוא בדרכו לחלצם.
49

נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

1 אמרתו של השאם חגי'אז נתמכת בעדויותיהם של מגדי נעסאן וכן בעדותו של
2 מחמוד סעד:

3
4 מגדי נעסאן מעדותו ביום 17.12.03 בעמ' 4-5 מתייחס לפיגוע האמור ומתאר ירי
5 לעבר רכב ישראלי בצבע לבן שנסע מכיוון כוכב השחר לכיוון מעלה אפריים. באותה
6 עדות מציין נעסאן, כי לאחר שבוצע הפיגוע התקלקל הרכב.
7 במשטרה מיום 22.12.03 עמ' 3 שורה 24 ואילך מתייחס העד לפיגוע ומציין כי
8 השלושה ביצעו ירי לעבר רכב לבן, ככל הנראה מסוג "אופל" שנסע בכביש ולאחר
9 הפיגוע הרכב התקלקל, מגדי החביא את כלי הנשק ורכב בו נהג אדם שהוא אינו
10 מכיר הסיע אותך לכפר מאלכ.

11
12 כפי שנכתב בהודעה על עובדות מוסכמות, אין חולק כי באותו אירוע נתפס רכב
13 מסוג סובארו (רכבם של שלושת המפגעים), אשר התקלקל בסמוך למקום בו בוצע
14 הירי.

15
16 בנסיבות האמורות ונוכח השתלבות הגרסאות, במיוחד ככל שהדבר נוגע למקום
17 ביצוע הפיגוע ולעבודה שרכבם של המפגעים נתפס באותו היום, בסמוך למקום
18 הפיגוע, אנו מגיעים למסקנה כי העדים מדברים על האירוע בו נורו יריות לעבר
19 מכוניתו של יצחק פאראוי.

20
21 **פרט אישום 14**

22 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה בכך שהשתתף
23 עם אנשים אחרים בפיגוע ביום 06.10.03, בו הופעל מטען חבלה לעבר גיפ צבאי
24 וגרם לפציעה קלה של אחד החיילים. חלקו של הנאשם באירוע, כמפורט בכתב
25 האישום התמצא בתכנון לביצוע הפיגוע באמצעות מטען החבלה שקיבל לידו,
26 כמפורט בפרט האישום ה-11. בסופו של דבר הפיגוע לא יצא אל הפועל מאחר
27 ובטרם הספיקו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע, הוחלט על ידי הנאשם והשאם
28 חגי'אז, כי מטען החבלה יועבר לחוליה הצבאית בראשות האשם חגי'אז על מנת
29 שהם יבצעו את הפיגוע האמור.

30
31 העובדות המפורטות בפרט האישום מגלות כי הנאשם שימש למעשה כמסייע
32 בהעברת חומר הנפץ להשאם חגי'אז לצורך ביצוע הפיגוע ולא השתתף בעצמו בפיגוע
33 האמור. חומר הראיות מתבסס למעשה על עדויותיהם של שורה של עדים אשר
34 השתתפו בהנחת המטען ביניהם, רביע המידה, מגדי נעסאן ואנשים נוספים, אשר
35 למעשה לא היה כל קשר ישיר בינם לבין הנאשם, אך הם מתארים את ביצוע הפיגוע
36 האמור.

37
38 בעדותו של פרח האמד מיום 31.12.03 בה הוא מתאר כיצד הכינו הנאשם וחבריו את
39 המטען, הוא מציין במפורש בעמ' 2 שורה 21, כי הנאשם סיפר לו שהוא לוקח את
40 המטען לחוליה נוספת שתבצע פיגוע באותו מטען וכעבור יומיים אף עדכן אותו כי
41 אותו פיגוע אכן בוצע. אף השאם חגי'אז בזכ"דים מחקירתו בשב"כ מאמת את
42 העובדה כי הנאשם הוא זה שמסר את המטען לצורך ביצוע הפיגוע.

43
44 העדויות האמורות מוכיחות מעבר לכל ספק סביר כי אכן הנאשם התכוון לסייע
45 לחברי החוליה השנייה לבצע את הפיגוע כך שמתקיים הן היסוד הנפשי והן היסוד
46 העובדתי הנדרשים לצורך הוכחות ביצוע העבירה של סיוע לניסיון לגרימת מוות
47 בכוונה.

48
נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קציות העיר תל-אביב

25.7 הנדון תיאר עם השאם כי ביום שלאחר הסיור יתבצע הפיגוע ומבצעי הפיגוע יגיעו לאזור המערב ברכב, ולאחר שיתמקמו הרכבים, יעזבו את המקום.

25.8 לאחר ביצוע הפיגוע תכננו לברוח מהמקום בכלי הרכב שהביאו אותם למקום הפיגוע.

25.9 הרכבים היו צריכים להמתין במרחק של כ-300 מטר ממקום המארב בקשר עין עם מבצעי הפיגוע באופן שיאפשר להם לדעת ברגע שהפיגוע יסתיים ואז להגיע כדי למלט את היורים מהמקום.

25.10 התכנון היה שלמחרת בסביבות השעה 18:00 בערב יתמקמו חברי שתי החוליות לביצוע הפיגוע.

25.11 יומיים או שלושה לפני היציאה לסיור העביר השאם לבית הנדון שני רובי קלציניקוב נוספים, אותם היו אמורים לקחת עימם לביצוע הפיגוע.

25.12 הנדון לקח את הקלציניקובים והחביא אותם בנקודת המסתור המוזכרת לעיל יחד עם יתר כלי הנשק של החוליה.

26. ביצוע פיגוע ירי נגד חיילים בעין יברוד.

26.1 למחרת בשעה 16:00 לערך לקח הנדון את רכבו מסוג דיהטסו ונסע לביתו של פרח תאמד שם אסף את חאלד, מואיד ופרח.

26.2 הארבעה הכניסו את ארבעת הקלציניקובים וה M-16 של החוליה לתוך תיק יד שחור מבד, אותו הכניסו לתא המטען של רכב הנדון ונסעו לעין יברוד. ברכב נהג חאלד, אשר שימש כנהג.

26.3 בדרך לבשו כולם כיסויי פנים אותם קנה השאם חיגאזי ברמאללה עבור הפיגוע והעביר אותם לנדון יום לפני ביצוע הפיגוע.

26.4 כאשר הגיעו למקום המארב המתוכנן, ירדו הנדון, פרח ומואיד והתמקמו מאחורי חומת הבטון שאותה איתרו כמקום המארב. הנדון לקח עימו את התיק עם חמשת כלי הנשק, אותו הביאו עימם.

26.5 במקום פגשו שני רעולי פנים להם העבירו שני כלי נשק מתוך החמישה עימם הגיעו.

26.6 הנדון איננו זוכר מי השתמש ב M-16 אולם זוכר כי היה חמוש בנשק מסוג קלציניקוב.

26.7 לאחר שהתמקמו בנקודת המארב, המתינו החמישה כחצי שעה לערך תוך שהם שוכבים על העפר שמאחורי חומת הבטון, באופן שאפשר להם תצפית על הציר באופן שיכלו לראות את הסיור כאשר הוא מגיע מהאזור.

26.8 הנדון שכב במרכז, כאשר מכל צד שכבו שני חמושים אשר המתינו כמוהו להגעת החיילים.

נאמן למקור

26.9 לאחר כחצי שעה ראה הנדון ארבעה חיילים מגיעים מצד שמאל, כאשר הם הולכים בקבוצה שבה שניים הולכים מקדימה ושניים מאחורה.

26.10 כאשר הגיעו החיילים הראשונים למרחק של 5 מטרים לערך היו החיילים בזוג האחורי במרחק של כ-10 מטרים מהנדון וחבריו.

26.11 ממרחק זה פתחו הנדון וחבריו באש בצרורות לעבר חיילי הסיוור עד שכולם נפלו, ואז הבחינו הנדון וחבריו בשלושה חיילים מוטלים על הארץ וחייל נוסף נעלם מבלי שראו לאן.

26.12 הנדון וארבעה שהיו עימו קפצו מעל חומת הבטון אל הרחוב והתקרבו אל שלושת החיילים וירו בהם פעם נוספת, כאשר הנדון יורה בשלושת החיילים אשר שכבו על הרצפה על מנת לוודא את הריגתם..."

כפי שניתן לראות באופן ברור מעדותו של הנאשם עצמו בשב"כ, הוא מילא תפקיד מרכזי בפיגוע בו נרצחו שלושת חיילי צה"ל ונפצע חייל נוסף. דבריו בשב"כ נתמכים בעדויות נוספות בתיק לרבות עדויות שותפיו לביצוע העבירות, וכן העדויות הטכניות שהוגשו לביהמ"ש המאמתות את דבריו בחקירתו בשב"כ לעניין האופן בה בוצע הפיגוע הרצחני.

כפי שניתן לראות הנאשם עצמו הוא זה שתכנן את הפיגוע, יחד עם אנשים נוספים. הוא זה שירה בעצמו בחיילי צה"ל ואף באופן אכזרי רצח אותם מטווח קרוב כדי לוודא את מותם.

בנסיבות העניין הוכח בפנינו מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את כל יסודות העבירות המנויות בפרטי האישום ה-15 עד ה-18 לכתב האישום ואנו מרשיעים אותו בביצוע העבירות האמורות.

פרט אישום 19

פרט אישום זה עניינו ניסיון לגרימת מוות בכוונה באמצעות משאית אשר תכננו הנאשם וחבריו לבצע לאחר ביצוע הפיגוע בעין יברוד. כמפורט בכתב האישום ערכו הנאשם וחבריו ניסוי כדי לבצע את הפיגוע האמור.

בזכד המתעד את חקירתו של הנאשם מיום 21.12.03, בסעיפים 28 ו-29, מתייחס הנאשם בהרחבה לניסיון לגרימת מוות בכוונה ואף מפרט כיצד תכננו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע, את ההכנות שעשו על מנת לבצעו ואת הסיבה שבגללה נכשל ביצוע הפיגוע. שותפיו של הנאשם לתכנון הפיגוע מפרטים אף הם בהרחבה כיצד תוכנן לבצע פיגוע ואת פעילותם לבצע את תוכניתם הזדונית.

אף שקיימות מספר גרסאות באשר למשתתפים בפיגוע, ואף סתירות קלות באשר לפרטי התכנון המדויקים, אין מדובר בסתירות מהותיות.

על פי חומר הראיות הנאשם וחבריו תכננו לבצע את הפיגוע ומשורה של גורמים שונים לא הצליחו לבצע אותו וזאת בשל נסיבות שאינן תלויות בהם, כגון נוכחות ערה מן הרגיל של כוחות צה"ל וכן אי הגעה של כוחות צה"ל למקום במועד אחר.

נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיד תל-אביב

1 בנסיבות האמורות, לאור חומר הראיות האמור, אנו קובעים כי הוכח בפנינו ביצוע
2 העבירה המיוחסת לנאשם בפרט האישום 19 לכתב האישום על יסודותיה השונים
3 ומרשיעים את הנאשם בביצועה.
4

5 סוף דבר

6
7 אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בפרטי האישום
8 1,2,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,15,16,17,18,19
9

10 ביחס לפרט האישום ה-3; אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה של ניסיון לגרימת
11 מוות בכוונה כמפורט בהכרעת הדין ומזכים אותו מגרימת הנזק לרכב המפורטת
12 בכתב האישום.
13

14 ביחס לפרט האישום ה-14, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה של סיוע לניסיון
15 לגרימת מוות בכוונה כמפורט בהכרעת הדין, ומזכים אותו מהעבירה של ניסיון
16 לגרימת מוות בכוונה שיוחסה לו בכתב האישום.
17

18
19 ניתן והודע היום, 29.05.06, בפומבי ובמעמד הצדדים

20
21
22
שופט

אב"ד

שופט

נאמן למקור

Handwritten signature/initials in the bottom left corner.

Date: 20 Tamuz, 5766
July 16, 2006

Case No.: 1172/04

Military Court - Judea

Before the Hon. Presiding Judge: Maj. Yair Tirosh
Judge: Maj. Dalia Kaufman
Judge: Maj. Michael Ben David

The Military Prosecution
(Represented by Officer of Justice Selba Pesak)

Vs.

Defendant: Ahmed Mustafa Saleh Hamed (Najar) ID No. 001113836/ Israeli Prison Service
(Represented by counsel, Atty. Theodori)

Grounds for the Sentence

The Defendant who today is about 30 years old and is a resident of Silwad in the Judea region, was convicted by us on May 29, 2006 for a long list of offenses such as membership in an unlawful organization, intentionally causing death, attempt to intentionally cause death, conspiracy to commit a crime, possessing explosive materials – and other serious crimes. Over the course of committing these hostile acts by the Defendant and his colleagues, 6 Israeli civilians and soldiers were murdered – and others were injured. The Defendant's activities were executed within the framework of a military cell of Izz ad-Din al-Qassam, the military wing of Hamas. In addition to the Defendant's "routine activities" as a member of a forbidden organization, the Defendant and his colleagues set the goal for themselves to injure and to kill as many Israeli civilians and IDF soldiers as they could, and for this purpose they worked tirelessly initiating and planning various and diverse attacks which they tried to execute.

The Military Prosecution sought a severe punishment of the Defendant who was convicted of the murder of three civilians and three IDF soldiers and the injury of others – and asked for a sentence of 9 consecutive life sentences for the murder of the six Israelis and for the other activities of the Defendant which included, inter alia, a number of attempts of intentionally causing the death of Israeli civilians and IDF soldiers.

In the considered opinion of the Military Prosecution the court must deliver a strong, clear and sharp message both to the Defendant and to others who intend to commit these abominable acts such as those committed by the Defendant, that they shall forever be removed from normative and free human society; and will remain behind bars until their deaths.

[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1.	STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2.	THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	שטרן מירב STERN MERAV	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3.	ACTING IN THE CAPACITY OF CITI OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכתן בתור ק.העיר ת"א	.3
4.	BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5.	CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6.	THE	5/10/2011	ביום	.6
7.	BY	שיר ציקבאשווילי SHIR TZIKVASHVILI CONSULAR BUREAU החטיבה הקונסולרית	על-ידי	.7
8.	NO 528790.		מס' 528790	.8
9.	SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10.	SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

L_C180857

1 The learned defense attorney was aware of the fact that the Defendant was convicted of six counts of
2 intentionally causing death (murder), and he left it for the court to decide the extent of the punishment which
3 should be meted out. Nevertheless the honorable defense attorney noted that in his opinion the Military
4 Prosecution had gone too far in requesting life sentences, and according to his view the events should be
5 restored to their “correct proportions.”
6

7 When the Defendant last addressed the court he refused to stand. However after it was made clear that he was
8 obliged to stand he got up on his two feet and said the following: “This is a court of terror and I do not
9 recognize this court. I wish to comment on what the prosecutor said that we were engaged in deadly activities,
10 what you are doing in Gaza is much more severe than what we are doing. I wish to add that we have a captive
11 soldier in our possession and we shall treat him as you are treating us (transcript of hearing dated July 7, 2006,
12 at the end of p. 2).
13
14

15 The Defendant’s denial of the court’s subject matter jurisdiction to try him is a trivial matter as far as we are
16 concerned. However there is no doubt that the things uttered by the Defendant show that even now he believes
17 that there is complete justification for his atrocious conduct and for the abominable acts of murder which were
18 carried out, and he does not express any regret for these things even post facto.
19
20

21 We cannot ignore the fact that the Defendant was convicted in the past and each time he was released from
22 imprisonment he increased his activity and intensified it. Thus, for example the Defendant at the “beginning of
23 his journey” was engaged in throwing stones and was tried for this in 1994. After his release the Defendant
24 was “promoted” in the combat hierarchy and in 1999 he was put on trial for offenses concerning the throwing
25 of Molotov cocktails. Upon his release from the latter imprisonment the Defendant did not waste any time and
26 immediately joined the military activities of his colleagues, some of whom he became acquainted with in jail
27 and he even took command of the cell. This time the Defendant was intensively engaged in sowing death and
28 there is no escaping the fact that he should be behind bars for the rest of his life.
29
30

31 It is well known that punishment serves various capacities as a deterrent and a warning to others from acting in
32 the manner of the Defendant – and on the other hand there is a need to consider the personal circumstances of
33 the Defendant and the necessity to rehabilitate him and to return him to a constructive and normative
34 framework. However when the actions involved are so grave as those committed by the Defendant any
35 personal consideration pertaining to the Defendant and his family must give way to the duty to protect the
36 public from the Defendant’s future schemes; and the only suitable punishment in this case is removing the
37 Defendant and putting him forever behind bars.
38

39 The atrocious actions of the Defendant have already been described in the verdict and we see no need to repeat
40 them at this juncture. The Defendant was convicted not only of membership in a hostile organization and for
41 the possession of explosive materials but also of committing grave attacks against civilian vehicles which were
42 innocently being driven on the Judean highways – and against IDF foot patrols who were trapped on the main
43 route of Ein Yabrud. As a result of these atrocious actions,

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180858

1 three Israeli civilians and three IDF soldiers were cruelly murdered, and after their murder by the Defendant
2 and his accomplices, the Defendant ascertained one more time that they were indeed dead. Only a person who
3 has lost his humanity can act in such a way, and any further comment on this matter is superfluous.
4

5 Pursuant to judicial precedent, which has been long established by this military court of appeals, it is
6 appropriate to impose a life sentence on the Defendant for the murder of each person as well as an additional
7 life sentence for the Defendant's many attempts to cause death, which is based on the **Nawfal** rule. Therefore,
8 after hearing the parties' argument, we decided on July 11, 2006 to sentence the Defendant to the following:
9

- 10
11 A. One life sentence for the murder of David Zion, of blessed memory.
12 B. One life sentence for the murder of Zvi Goldstein, of blessed memory.
13 C. One life sentence for the murder of Shalom Har-Melech, of blessed memory.
14 D. One life sentence for the murder of Sgt. Ro'i Yaakov Salomon, of blessed memory.
15 E. One life sentence for the murder of Staff Sergeant Erez Idan, of blessed memory.
16 F. One life sentence for the murder of Sgt. Elad Polak, of blessed memory.
17 G. One life sentence for all the remaining offense of which the Defendant has been convicted.
18

19 All the sentences shall be served consecutively, so that in total the Defendant shall serve seven life sentences
20 consecutively.
21

22 **Right to appeal within 30 days from today.**

23
24 **Handed down and announced today, Tammuz 20, 5766, July 16, 2006, in chambers.**

25
26 **The court clerk shall deliver a copy of the grounds for sentencing to the parties.**
27

28
29 [signature]
30 **Judge**

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

31
32
33
[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

Date: 15 Tamuz, 5766
July 11, 2006

Case No.: 1172/04

Military Court - Judea

Before the Hon. Presiding Judge: Maj. Yair Tirosh
Judge: Maj. Dalia Kaufman
Judge: Maj. Michael Ben David

The Military Prosecution
(Represented by Officer of Justice Selba Pesak)

Vs.

Defendant: Ahmed Mustafa Saleh Hamed (Najar) ID No. 1178199 / Israel Prison Service - Present
(Represented by counsel, Atty. Theodori)

Sentence

After hearing the parties' arguments, we have decided to sentence the Defendant with the following punishments:

- A. One life sentence for the murder of David Zion, of blessed memory.
- B. One life sentence for the murder of Zvi Goldstein, of blessed memory
- C. One life sentence for the murder of Shalom Har-Melech, of blessed memory.
- D. One life sentence for the murder of Sgt. Ro'i Yaakov Salomon, of blessed memory.
- E. One life sentence for the murder of Staff Sergeant Erez Idan, of blessed memory.
- F. One life sentence for the murder of Sgt. Elad Polak, of blessed memory.
- G. One life sentence for all the remaining offenses of which the Defendant has been convicted.

All the sentences shall be served consecutively, so that in total the Defendant shall serve seven life sentences consecutively.

The grounds for sentencing shall be published later.

Right to appeal within 30 days from today.

Handed down and announced today, July 11, 2006, publicly and in the presence of the parties.

[signature]	[signature]	[signature]
Judge	Presiding Judge	Judge

[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

Date: 25 Iyar, 5766
May 29, 2006

Case No.: 1172/04

Military Court - Judea

Before the Hon. Presiding Judge: Maj. Yair Tirosh
Judge: Maj. Dalia Kaufman
Judge: Maj. Michael Ben David

The Military Prosecution
(Represented by Capt. Sergey Morin)

Vs.

Defendant: Ahmed Mustafa Saleh Hamed (Najar) ID No. 1178199/ Israel Prison Service
(Represented by counsel, Atty. Theodori)

Court Reporter: Private Nogah Mimran
Translator: Staff Sergeant Badi' Asad

Verdict

An indictment was filed against the Defendant charging him with a long list of serious offenses concerning his membership in an unlawful association, intentionally causing death, attempt to intentionally cause death and other serious offences.

All the material evidence in the case was filed by consent of the parties, and the Defendant waived making a case for the defense provided that such waiver would not strengthen the prosecution's evidence.

The Military Prosecution filed detailed summaries in writing within the framework of which it requested the court to convict the Defendant of all the offenses with which he has been charged in the indictment. The learned defense attorney argued orally before [this] court that the Defendant should be acquitted in view of the fact that none of the prosecution's evidence proves the charges against the Defendant.

The military court of appeals has held in a long list of decisions that where evidence has been filed by consent there is a presumption that the defense does not dispute the veracity of the contents of the evidence (Appeal against the verdict of the Judea and Samaria Military Court 114/01 **Abu Halal v. the Military Prosecutor and Judea and Samaria** Appeal case 75/02 **Barghouti v. the Military Prosecutor**). Given the fact that all the evidence was filed in this case by consent it is incumbent upon the court to examine whether anything in this evidence which was filed with the court is sufficient under law to prove the allegations attributed to the Defendant in the indictment. We shall thus examine, one by one, all the details of the counts attributed to the Defendant in the indictment and we shall inspect whether evidence has been presented to us which prove the guilt of the Defendant beyond any reasonable doubt.

Count 1

This count charges the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death, by the fact that in 1997, together with other persons he committed a shooting attack against an IDF post close to the settlement of Ofra. A perusal of the evidence and especially the testimony of Khaled Omar dated December 31, 2003 on page 3, line 21 onwards shows that all the elements of the crime exists. It should be emphasized that additional evidence for that testimony may be found in the multiple testimonies found in the case which shall be detailed later and which relate to the many joint activities which were executed by the Defendant along with

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[illegible stamp] [signature] [stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

1 Khaled Omar, including the testimony of the Defendant himself which confirms the many activities which
2 were executed together with Khaled Omar and the testimony of other collaborators including Yasser Hamed
3 and Farah Hamed.

4 In the aforesaid circumstances we have found that there is room to convict the Defendant of committing this
5 offense.

6 **Count 2**

7 This count is based both on the testimony of Khaled Omar and on the testimony of the Defendant given to the
8 ISS [Israel Security Services] Investigator "Micah" which was filed by consent of the parties. Likewise the
9 Defendant was incriminated in the commission of this offense by a number of other witnesses including
10 Ahmed Khaled Hamed and Farah Hamed and Yasser Hamed. These testimonies meet the legal requirements
11 for establishing the guilt attributed to the Defendant in this count of membership in an unlawful association.

12
13 In the circumstances of the case all the elements of the crime have been proven to us in accordance with the
14 amount of proof which is legally required and we maintain that the Defendant should be convicted of the
15 offense of membership and activity in an unlawful association.

16
17 **Count 3**

18 This count charges the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death by participating in
19 a shooting attack in April 2003 in the course of which a vehicle transporting workers to their place of work
20 was damaged. After we examined the evidence in the case we reached the following conclusions:

21
22 A. The Defendant together with his colleague Khaled Omar carried out a shooting attack in the area of Road
23 60 against a vehicle which was transporting workers. As detailed in Khaled Omar's testimony dated
24 December 24, 2003, page 7, line 16 onwards.

25 B. There are considerable differences between the shooting attack which took place on April 30, 2003 which
26 according to the Military Prosecution the Defendant together with his colleagues bears joint
27 responsibility, and the testimony of Khaled Omar:

28 - The type of vehicle is different.

29 - The color of the vehicle is different.

30 - there is a significant difference in the date of committing the attack since Khaled Omar speaks about an
31 attack which took place in June 2003, about two months after the incident which, according to the
32 prosecution, was caused by the Defendant and his colleagues.

33
34
35 In the aforesaid circumstances we decided to accept the claim of the defense attorney and we maintain that in
36 our view there is a reasonable doubt as to the question whether the Defendant indeed caused the attack which
37 occurred on April 30, 2003 and there is room to acquit him of **the third count in the indictment**. Nonetheless,
38 in view of the fact that the commission of an offense by the Defendant and his colleagues concerning the
39 attempt to intentionally cause death, was proven to us we maintain that the Defendant should be convicted of
40 the offense of attempting to intentionally cause death for his actions in this shooting attack.

41
42 Thus in practice we convict the Defendant under the offense listed in count three, the offense of attempting to
43 intentionally cause death, for committing a shooting attack on Road 60 in June, 2003 according to the outline
44 described in the third count, even if it was not proven to us that as a result of his actions any damage was
45 caused to property, in contrast to what was mentioned in paragraph 5 of the original third count.

46 [stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

Date: 25 Iyar, 5766
May 29, 2006

Case No.: 1172/04

1 **Count 4 and 5**

2 Counts 4 and 5 charge the Defendant with participating in a shooting attack in the course of which David Zion was
3 murdered and the Defendant and his colleagues attempted to harm the vehicle driver, Vered Lorber who drove a
4 vehicle which passed by shortly after David Zion was murdered at that place.
5

6 The Military Prosecution claims that the Defendant admitted committing this count of indictment in his interrogation
7 by the ISS. The Prosecution also bases its claim on the notice with respect to the agreed facts which was filed by the
8 parties, and on further testimony including the testimony of Farah Hamed and the testimonies of Farah Hamed,
9 Yasser Hamed and Hisham Hijazi.

10
11 After I have examined the Defendant's confession which was made during the ISS interrogation, I found that in
12 paragraphs 19 to 21 the Defendant admits that he committed a shooting attack in which a man was killed on the
13 relevant date. The additional testimonies in the case, including the testimony of Khaled Omar dated December 24,
14 2003 page 8, line 15 onwards supports his words and proves beyond any reasonable doubt that the Defendant indeed
15 committed the offense attributed to him in the indictment. The words of the Defendant and his colleagues are
16 corroborated by the additional evidence in the case, and there is no doubt that the shooting which was carried out by
17 the Defendant occurred at the same incident in which David Zion was murdered on May 11, 2003.
18

19 It should be emphasized that since the Defendant was the one who himself shot 17 rounds at the vehicle and no other
20 rounds were shot at the vehicle by other people, since the weapon of Yasser Hamad who participated in that attack
21 did not work due to a flaw, there is therefore no doubt as to the question of the Defendant's role as the shooter and
22 murderer of David Zion.
23

24 In the aforesaid circumstances we maintain that the Defendant intentionally caused the death of David Zion and
25 attempted to intentionally cause the death of a driver who drove in a vehicle behind the vehicle of David Zion.
26

27 **Count 6**

28 This count charges the Defendant with the offense of holding office in an unlawful association by assuming the
29 position of head of a Hamas military cell and by replacing Khaled Omar in this position as of May 2003.
30

31
32 The Military Prosecution bases itself in this context on the statements of Hisham Hijazi, Khaled Omar and Farah
33 Hamed. A perusal of Khaled Omar's statements to the police including his testimony dated December 24, 2003 page
34 8, line 10 onwards, shows that according to his own words the Defendant indeed became head of the cell. He even
35 noted in this context in his testimony dated December 31, 2003 which was filed by consent of the parties that
36 "Ahmed Mustafa became in charge of all of us." Also the testimony of Hisham Hijazi in his interrogation at the ISS
37 shows that the Defendant committed the offense attributed to him in the indictment.
38

39 **Count 7, 8**

40 The said counts charge the Defendant and his colleagues with executing the shooting attack in the course of which
41 Zvi Goldstein was murdered and his family members who were travelling in the vehicle were injured.
42

43 A perusal of the evidence in the case including the Defendant's confession to the ISS which is detailed in the
44 memorandum of his interrogation dated December 21, 2003 in paragraphs 22 and 23 show that the Defendant
45 admitted committing said attack. It should be noted that the additional evidence in the case including the admission
46 of the parties to the agreed facts and the testimonies of the Defendant's collaborators prove beyond any reasonable
47 doubt the elements of the crime, which are detailed in counts 7 and 8 of the indictment. Likewise the additional
48 factual basis in the case is corroborated by the words of the Defendant and his collaborators and there is no doubt
49 that the event described by him is the event in which Zvi Goldstein was murdered and his family members were
50 injured.

[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180863

1
2 It should be emphasized that since the Defendant and his colleague Farah Hamed were those who had fired the
3 fatal shots and as a result thereof Zvi Goldstein was killed and his family members who drove with him in the
4 vehicle were injured, we have the factual element required to prove the offense as well as causation required
5 by law (i.e. legal causation) to prove the intentional cause of death. The 31 bullets which were fired by the
6 Defendant and his collaborator caused the death and the injury.
7

8 In light of the aforesaid we maintain that the Defendant should be convicted of committing the three offenses
9 detailed in counts 7 and 8.
10

11 **Counts 9 and 10**

12 The said counts charge the Defendants and his colleagues with committing the shooting attack in which
13 Shalom Har-Melech was murdered and his wife Limor Har-Melech was injured. In the wake of Limor Har-
14 Melech's injury she was forced to give birth by Caesarian section.
15

16 The evidentiary basis relating to this count is uncomplicated; the Defendant admitted to committing the offense
17 in his interrogation at the ISS and was incriminated by colleague in his cell. Thus the Defendant notes in his
18 interrogation dated December 21, 2003 at paragraph 24 that he carried out the shooting together with his
19 colleague Farah Hamed and it was aimed at a red civilian vehicle which was travelling from south to north on
20 the Allon route. As a result of the shooting the vehicle turned over, over the course of which, according to him,
21 one of the passengers was killed. Even the Defendant's colleagues including his collaborator in the shooting,
22 Farah Hamed, in his testimony dated December 31, 2003 confirm his version. The additional evidence in the
23 case is corroborated by the description of the Defendant and his colleagues and there is no doubt that it is the
24 same incident in which Shalom Har-Melech was murdered.
25

26 It should be emphasized that since the Defendant together with his colleague Farah Hamed fired 24 bullets at
27 the vehicle, which hit the head of Shalom Har-Melech, both factual elements and the legal causation between
28 the Defendant's actions and the victim's death exist. The mental element of intention to cause death is also
29 present in the circumstances of the case as has clearly transpired from the testimonies in the case including the
30 Defendant's own words. In light of the evidence in the case which is detailed above, it is also clear that all the
31 elements of the offense of attempting to intentionally cause death are present in the circumstances of the case.
32

33 Therefore we maintain that the Military Prosecution proved beyond any reasonable doubt that the Defendant
34 and his colleagues committed the offenses listed in the ninth and tenth counts of the indictment.
35

36 **Count 11**

37 This count charges the Defendant with possession of explosive materials in that he had kept in his possession a
38 bag which, inter alia, included half a kilogram of explosive material, wires to operate a bomb and three
39 explosive devices with two wires attached to each one of them. The Defendant delivered the aforementioned
40 explosive materials to Farah Hamed so that he could hide them.
41

42 The Military Prosecution bases its arguments on the pleas in the testimonies of Khaled Omar, Hisham Hijazi
43 and Farah Hamed. From a perusal of the said testimonies it transpires that the Defendant's collaborators in
44 committing the offenses connect him clearly with the commission thereof. Thus in Khaled Omar's statements
45 dated December 31, 2003 from page 5, line 20 and onwards it clearly transpires that the Defendant committed
46 the offense with which he is charged in the indictment. These facts may also be seen in other testimony in the
47 case including the testimony of Farah dated December 31, 2003 on page 1 where it explicitly mentions that the
48 Defendant brought the said explosive material with him.
49

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180864

1 In light of the aforesaid we think that all the elements of the offense were proven to us and therefore there is room to
2 convict the Defendant of this offense.
3

4 **Count 12**

5 This count charges the Defendant with the offense of a conspiracy to commit a crime in that over the month of
6 September 2003 together with Khaled Omar and a number of other people he planned to commit a shooting attack
7 close to Ein Yabrud. The incident did not go ahead as planned after the two of them decided to cancel it owing to the
8 construction of an IDF watch out tower in the area in which the attack was planned to have taken place.
9

10 The Military Prosecution relied on the testimony of Khaled Omar in his statements to the police dated December 31,
11 2003 which was filed by consent of the parties. On page 2 from line 26 onwards Khaled talks about the plan to
12 commit the attack. It should be noted that we found further proof to this testimony in the many testimonies available
13 in the case which are detailed above and which relate to the joint activities of the Defendant and Khaled Omar,
14 including the testimonies of Farah Hamed, Yasser Hamed, Hisham Hijazi and also the words of the Defendant
15 himself which confirm his activities with the witness in a long list of other attacks.
16

17 Since this involves one factual incident, according to judicial precedent this evidence is sufficient in order to meet
18 the conditions established in the Law and to constitute a sufficient evidentiary basis in the circumstances of the case.
19

20
21 Therefore since the relevant facts and the existence of the offense mentioned in count 12 have been proven to us we
22 convict the Defendant of this offense.
23

24 **Count 13**

25 This count charges the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death. According to the
26 indictment the Defendant together with his colleagues participated in the incident of September 9, 2003. Over the
27 course of that attack the Defendant drove a Subaru vehicle and it was his duty to caution and secure the travel route
28 of three cell members who were supposed to carry out the shooting attack. At about 10 a.m. when a Volkswagen
29 vehicle driven by Yitzhak Farravi arrived at the place, the Defendant's colleagues fired at the vehicle.
30

31 The Defendant who had secured the ride of his collaborators and had driven in front of them in his own vehicle was
32 required at the end of the attack to rescue the three shooters after their vehicle became stuck. In the wake of their
33 request the Defendant drove to them after they had carried out the attack and he removed the three shooters from the
34 place.
35

36 It should be noted that as a result of the various divisions between the cell members, the three cell members did not
37 know the Defendant since they were in a corresponding second Hamas cell from the Binyamin region.
38

39 The Military Prosecution bases itself primarily on the testimony of Hisham Hijazi who in fact was in charge of the
40 Defendant during the period in which he executed the said attack. In the same testimony dated December 20, 2003
41 which was taken down during his interrogation by the ISS, Hijazi details in paragraphs 7.62-7.71 how that attack
42 was carried out and he elaborates on the role of the Defendant in committing the attack including his role as securing
43 the opening of the route and the fact that the Defendant assisted in the rescue of the cell members from the place
44 after their Subaru vehicle had broken down over the course of their escape. Hisham notes that he himself established
45 contact with the Defendant before the attack and he asked him to secure the route. Likewise Hisham Hijazi describes
46 the telephone conversation which he held with the Defendant on the day of the attack after Rabi' Hamida telephoned
47 him and noted that their vehicle broke down, and in which he heard from the Defendant that he had already
48 established contact with cell members and he was on his way to rescue them.
49

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]
[illegible stamp] [signature] [stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

Date: 25 Iyar, 5766
May 29, 2006

Case No.: 1172/04

1 Hisham Hijazi's statement is supported by the testimonies of Majdi Nassan and Mahmud Saad:
2

1 Majdi Nassan, in his testimony dated December 17, 2003, on pages 4-5, relates the said attack and describes
2 shooting at a white Israeli vehicle which was driven from the direction of Kochav Hashachar towards Maaleh
3 Ephraim. In that testimony Nassan notes that after carrying out the attack the vehicle broke down.

4 In the police file dated December 22, 2003, page 3 line 24 onwards the witness relates to the attack and notes
5 that the three carried out the shooting at a white vehicle, which apparently was an Opel which was travelling
6 on the road and after the attack the vehicle broke down and Majdi hid the weapons, and a vehicle driven by a
7 person he did not know drove them to Kfar Malek.

8
9 As has been written in the statement of the agreed facts, no one disputes that a Subaru vehicle (the vehicle of
10 the three shooters) was apprehended at that incident, and it had broken down close to the place in which the
11 shooting took place.

12
13 In the said circumstances and in view of the corroboration of the versions, especially as it pertains to the place
14 where the incident took place and the fact that the shooters' vehicle was apprehended that day, close to the
15 place of the attack, we reach the conclusion that the witnesses are speaking about the incident in which shots
16 were fired at the car of Yitzhak Farravi.

17
18 **Count 14**

19 This count charges the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death in that he
20 participated together with others in the attack of October 6, 2003, in which a bomb was set off against a
21 military jeep which caused light injury to one of the soldiers. The part played by the Defendant in this incident,
22 as detailed in the indictment involved planning to execute the attack by means of the bomb which he received,
23 as detailed in count 11. Eventually the attack did not take place since before the Defendant and his colleagues
24 had managed to carry out the attack, it was decided by the Defendant and Hisham Hijazi that the bomb would
25 be delivered to the military cell headed by Hasham Hijazi so that they would be the ones to carry out the said
26 attack.

27
28
29 The facts detailed in the count of indictment show that the Defendant in fact served as an accomplice in
30 transferring the explosive material to Hisham Hijazi for the purpose of carrying out the attack and did not
31 himself participate in the said attack. The evidence is based in fact on the testimonies of a host of witnesses
32 who participated in placing the bomb, among them Rabi' Hamida, Majdi Nassan and other people who in
33 practice had no direct contact between themselves and the Defendant, but they describe the commission of the
34 said attack.

35
36 In Farah Hamed's testimony dated December 31, 2003 in which he describes how the Defendant and his
37 colleagues prepared the bomb, he notes explicitly on page 2, line 21, that the Defendant told him that he was
38 taking the bomb to another cell which would carry out an attack with that bomb and two days later he even
39 updated him that the attack had indeed been carried out. Also Hisham Hijazi in the memorandum of his
40 interrogation by the ISS verifies the fact that the Defendant was the one who delivered the bomb for the
41 purpose of carrying out the attack.

42
43 The said testimonies prove beyond any reasonable doubt that indeed the Defendant had intended to assist the
44 members of the second cell to carry out the attack and thus there is both the mental element and the factual
45 element necessary to prove the commission of the offense of assisting in an attempt to intentionally cause
46 death.

47
[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180866

Date: 25 Iyar, 5766
May 29, 2006

Case No.: 1172/04

1 Nonetheless there is no room to convict the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death
2 since the part played by him was limited exclusively to assistance in the form of supplying the bomb and he played
3 no part in the inner circle of those carrying out the attack and thus he may not be viewed as the main perpetrator of
4 the attack.

5 Therefore there is no room to convict the Defendant with the offense of attempting to intentionally cause death but
6 rather of the offense of assisting in the attempt to intentionally cause death.

7
8 As to the injuring of the soldier, which was caused in this attack according to the Military Prosecution, since no
9 unambiguous evidence has been presented to us which proves that indeed a soldier was injured in this incident and
10 in the absence of an incident file verifying such injury, we cannot maintain beyond a reasonable doubt that indeed a
11 soldier was injured in that incident and therefore we decide that the Defendant cannot be convicted of the last part
12 of paragraph 11 of count 14.

13
14 In conclusion we convict the Defendant of the offense of assisting in the attempt to intentionally cause death, for his
15 part in delivering the bomb which caused the explosion on October 6, 2003 toward a military jeep in the district of
16 Mughayer and we acquit him of the offense of attempting to intentionally cause death.

17
18 **Counts 15, 16, 17, and 18**

19 The said counts relate to the attack which according to the Military Prosecution was committed by the Defendant
20 and his collaborators in the village of Ein Yabrud in which Staff Sergeant Erez Idan, Sgt. Elad Polak and Sgt. Ro'i
21 Yaakov Salomon were murdered. In that incident a friend of these three, Staff Sergeant Shahaf Gilad was injured as
22 a result of the shooting which was carried out by the Defendant and his colleagues.

23
24 In his testimony at the ISS the Defendant fully confessed to having committed the offense. Thus in paragraphs 25-27
25 of the memorandum dated December 21, 2003, the Defendant describes committing the attack using the following
26 words:

27 "25. Planning an attack against soldiers in Ein Yabrud.

28
29 25.1 About two months ago, the idea was raised by members of the cell in Silwad to attack and kill the soldiers who
30 had regularly carried out patrols in the village of Ein Yabrud.

31
32 25.2 The soldiers carried out their patrols on a day-to-day basis in the village but not at the same time of day,
33 sometimes in the morning and sometimes in the evening and in groups of four each time.

34
35 25.3 The subject (Defendant) raised the idea to Hisham Hijazi and the latter agreed to carry out the attack and noted
36 that for the purpose of the attack he would add his cell members, who the subject doesn't know.

37
38
39 25.4 For the purpose of planning the attack, the subject, Mua'yed Hamad, Farah Hamed and Hisham Hijazi went out
40 together in the subject's vehicle to tour the village.

41
42 25.5 Over the course of the tour they noticed a concrete wall located near a home in the village and behind it a
43 number of trees on the main route of Ein Yabrud.

44
45 25.6 The subject and Hisham planned that the subject would arrive with two other members from his cell whereas
46 two would come from Hisham's cell and join [these two] in committing the attack.

47
[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180867

1 25.7 The subject arranged with Hisham that the day after the tour the attack would be carried out and the
2 perpetrators of the attack would reach the western area by car, and after parking the vehicles, they would leave
3 the area.
4

5 25.8 After committing the attack they planned to escape from the place with the vehicles which they had
6 brought to the place of the attack.
7

8 25.9 The vehicles needed to wait at a distance of approximately 300 meters from the place of the ambush and
9 in eye contact with the perpetrators of the attack in a way which would allow them to know the moment the
10 attack ends and then to arrive there in order to whisk away the shooters from the place.
11

12 25.10 It was planned that the next day at around 6 p.m. the members of the two cells would be stationed in
13 order to carry out the attack.
14

15 25.11. About two or three days before going on the tour, Hisham delivered two extra Kalashnikov rifles to the
16 house of the subject, which they were meant to take with them to carry out the attack.
17

18 25.12 The subject took the Kalashnikovs and hid them in the hiding places mentioned above with the rest of
19 the cell's weapons.
20

21 26. Carrying out the shooting attack against the soldiers in Ein Yabrud.
22

23 26.1 The next day at around 4 p.m. the subject took his Daihatsu vehicle and drove to the home of Farah
24 Hamed where he picked up Khaled, Mua'yed and Farah.
25

26 26.2 The four of them put the four Kalashnikovs and the cell's M-16 in a black cloth handbag, which they
27 placed in the trunk of the subject's vehicle and drove to Ein Yabrud. Khaled drove the vehicle and he served as
28 the driver.
29

30 26.3 On the way all of them wore face masks which Hisham Hijazi had bought in Ramallah for the attack and
31 he gave them to the subject the day before carrying out the attack.
32

33 26.4 When they arrived at the place of the planned ambush the subject, Farah and Mua'yed went out the
34 vehicle and positioned themselves behind the concrete wall which they had identified as the place of ambush.
35 The subject took with him the bag with the five weapons which they had brought with them.
36

37 26.5 Two masked men met them at the place, and they gave them two weapons from the five with which they
38 had come.
39

40 26.6 The subject does not remember who used the M-16 but does remember that he was armed with a
41 Kalashnikov gun.
42

43 26.7 After positioning themselves in the place of the ambush the five waited for about half an hour while lying
44 on the dirt behind the concrete wall in a way which enabled them to observe the route and which enabled them
45 to see the patrol when it arrived in the area.
46

47 26.8 The subject lay in the center and on each side of him two armed men lay in wait for the soldiers to arrive.
48

[stamp:] Correct copy [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

L_C180868

1 26.9 After around half an hour the subject saw the four soldiers arriving from the left side, while walking in
2 formation with two in front and two behind.

3
4 26.10 When the soldiers in front came within approximately 5 meters, the pair of soldiers in the back was
5 approximately 10 meters from the subject and his colleagues.

6
7 26.11 From that distance the Defendant and his colleagues opened fire in a hail of bullets at the patrolling
8 soldiers until they all fell to the ground and then the subject and his colleagues noticed three soldiers lying on
9 the ground and the other soldier had disappeared without them seeing where he went.

10
11 26.12 The subject and the four who were with him jumped from the concrete wall into the street and
12 approached the three soldiers shooting them one more time, while the subject shot all three of the soldiers who
13 were lying on the floor to make sure they had been killed.”

14
15
16 As one can clearly see from the testimony of the Defendant himself to the ISS, he fulfilled a central role in the
17 attack in which three IDF soldiers were murdered and another soldier was injured. His words to the ISS are
18 supported in other testimonies in the case including the testimonies of his collaborators in carrying out the
19 offenses, as well as the technical testimonies which were filed with the court which verify his words at the
20 interrogation at the ISS concerning the manner in which the murderous attack was carried out.

21
22 As may be seen it was the Defendant himself who planned the attack, together with others. It was he himself
23 who had fired at the IDF soldiers and in a cruel manner shot them at close range to ascertain that they were
24 dead.

25
26 In the circumstances of the case it has been proven to us beyond any reasonable doubt that the Defendant
27 committed all the elements of the offenses which are listed in counts 15 to 18 of the indictment and we convict
28 him for committing the said offenses.

29
30 **Count 19**

31 This count concerns an attempt to intentionally cause death using a truck which the Defendant and his
32 colleagues had planned to execute after carrying out the attack in Ein Yabrud. As detailed in the indictment the
33 Defendant and his colleagues carried out an experiment in order to carry out said attack.

34
35 In the memorandum which records the investigation of the Defendant dated December 21, 2003, in paragraphs
36 28 and 29, the Defendant elaborates on the attempt to intentionally cause death and even details how the
37 Defendant and his colleagues planned to carry out the attack, the preparations that they did in order to carry it
38 out and the reason for its failure. The Defendant's collaborators in planning the attack also go into elaborate
39 detail about how they planned to carry out the attack and their activities in carrying out their malicious plan.

40
41 Although there are a number of versions as to the participants in the attack, and slight contradictions as to the
42 exact planning details, these are not significant contradictions.

43
44 According to the evidence the Defendant and his colleagues planned to carry out the attack, and because of a
45 whole list of various factors they were unsuccessful in carrying it out owing to circumstances beyond their
46 control, such as the exceptionally alert presence of IDF forces and the non-arrival of the IDF forces at the place
47 at any other time.

Date: 25 Iyar, 5766
May 29, 2006

Case No.: 1172/04

1 In the aforesaid circumstances and in light of the said evidence we maintain that the commission of the offense
2 and the various elements thereof with which the Defendant is charged in count 19 has been proven to us and
3 we convict the Defendant of its commission.
4

5 **Conclusion**
6

7 We convict the Defendant of the offenses with which he has been charged in counts 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11,
8 12, 13, 15, 16, 17, 18, and 19.
9

10 With respect to charge no. 3 we convict the Defendant of the offense of attempting to intentionally cause death
11 as detailed in the judgment and we acquit him of causing damage to a vehicle as detailed in the indictment.
12
13

14 With respect to count no. 14 we convict the Defendant of the offense of assisting in the attempt to intentionally
15 cause death as detailed in the judgment and we acquit him of the offense of attempting to intentionally cause
16 death with which he has been charged in the indictment.
17
18

19 **Handed down and announced today, May 29, 2006 in public and in the presence of the parties**
20

21 [signature]
22 **Judge**

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

[stamp:] Correct copy

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria [signature]

[illegible stamp] [signature]

[stamp:] 3585229 Lt. Col. Merav Stern, District Officer, Tel Aviv

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

נאמון למקור

התביעה הצבאית
(באמצעות קמ"ש סלבה פסק)

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח חאמד (נג'אר), ת.ז. 001113836 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד תאודורי)

נימוקי גזר הדין

הנאשם שהוא כיום כבן 30 ותושב סלוואד שבחבל יהודה, הורשע על ידינו ביום 29/05/06 בשורה ארוכה של עבירות כמו חברות בהתאחדות בלתי מותרת, גרימת מוות בכוונה, ניסיון לגרימת מוות בכוונה, קשירת קשר לביצוע עבירה, החזקת חומרי נפץ- ועבירות חמורות נוספות. במהלך ביצוע הפעילות העוינת על ידי הנאשם וחבריו נרצחו 6 אזרחים וחיילים ישראלים- ואחרים נפצעו. פעילות הנאשם התבצעה במסגרת חוליה צבאית של עזדין אלקאסם, הפלג הצבאי של ארגון החמאס. בנוסף, "לפעילות השגרתית" של הנאשם במסגרת ארגון אסור, שמו הנאשם וחבריו כמטרה לעצמם לפגוע ולהרוג אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל רבים ככל שיצליחו, ופעלו לשם כך ללא לאות ע"י יזום ותכנון פיגועים שונים ומשונים, אותם ניסו לבצע.

התביעה הצבאית ביקשה להחמיר בעונשו של הנאשם שהורשע ברצח של שלושה אזרחים ושלושה חיילי צה"ל ובפציעתם של אחרים- ולגזור עליו 9 מאסרי עולם מצטברים בשל רציחתם ששת הישראלים ובגין יתר הפעילות של הנאשם אשר כללה בין השאר, מסי ניסיונות לגרימת מוות בכוונה של אזרחים ישראלים וחיילי צה"ל.

לדעת התביעה הצבאית, חייב ביהמ"ש להעביר מסר תקיף, ברור וחד, הן לנאשם והן לאחרים האמורים לבצע מעשים נפשעים כדוגמת אלה שעשה הנאשם, כי הם יורחקו לצמיתות מחברת בני-אנוש נורמטיביים וחופשיים; ויוותרו עד ליום מותם מאחורי סורג וברית.

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	שטרן מירב STERN MERAV	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מר/גב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF CITI OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור ק.העיו ת"א	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל ISRAELI DEFFENCE	משא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	שיר ציקבאשווילי SHIR TZIKVASHVILY CONSULAR BUREAU החטיבה הקונסולרית	על-ידי	.7
8. NO 528790.		מס' 528790	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

1 הסניגור המלומד היה מודע לכך שהנאשם הורשע בשש עבירות של גרימת
2 מוות בכוונה (רצח), והוא הותיר לביהמ"ש את ההכרעה בעניין מידת
3 העונש שיש להשית עליו. יחד עם זאת, ציין הסניגור הנכבד כי לדעתו
4 הפריזה התביעה הצבאית בעניין בקשת מאסרי העולם, ולגרסתו יש
5 להחזיר את ההתרחשויות "לפרופורציות הנכונות" שלהם.
6

7 בדברו האחרון בביהמ"ש סירב הנאשם לעמוד. אולם, לאחר שהובהר לו
8 שהוא חייב לעמוד, קם הנאשם על רגליו ואמר את הדברים הבאים: "זה
9 ביהמ"ש של טרור ואני לא מכיר את ביהמ"ש הזה. אני רוצה להגיד על
10 מה שהתובע אמר שאנחנו עשינו דברים קטלניים, מה שאתם עושים
11 עכשיו בעזה, זה יותר חמור ממה שאנחנו עשינו. אני רוצה להגיד שיש
12 חייל אסיר אצלנו ואנו נתייחס אליו כמו שאתם מתייחסים אלינו".
13 (פרוטוקול הדיון מיום 11/07/06 סוף עמ' 2)

14
15 הכפירה של הנאשם בסמכות העניינית של ביהמ"ש לדון אותו, היא
16 בעינינו משנית בלבד. אולם אין ספק בכך שהדברים שאמר הנאשם
17 מעידים כי גם עכשיו הוא סבור שיש הצדקה מלאה להתנהגותו הנפשעת
18 ולמעשי הרצח הנתעבים שביצע, והוא איננו מביע חרטה על הדברים גם
19 לאחר מעשה.
20

21 לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם הורשע בעבר ובכל פעם שהשתחרר
22 ממאסר הגביר את פעילותו והעצים אותה. כך לדוגמה עסק הנאשם
23 "בתחילת דרכו" בזריקת אבנים ונשפט בגין כך בשנת 1994. לאחר
24 שחרורו "התקדם" הנאשם במדרג הלוחמני ובשנת 1999 הועמד לדין בגין
25 עבירות שעניינן זריקת בקבוקי תבערה. עם שחרורו ממאסר זה, לא
26 המתין הנאשם כלל ומיד הצטרף לפעילות הצבאית של חבריו, שאת
27 חלקם הכיר בין כתלי הכלא ואף תפס את הפיקוד על החוליה. הפעם עסק
28 הנאשם בצורה אינטנסיבית בזריעת הרג ואין מנוס מכך שיהיה נתון
29 מאחורי סורג ובריח לכל ימי חייו.
30

31 לענישה יש כידוע מטרות שונות של מניעה והרתעת אחרים מלנהוג בדרכו
32 של הנאשם- ומנגד הצורך להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם,
33 ובנחיצות לשקמו ולהחזירו למסגרת נורמטיבית ובונה. אולם כאשר
34 המדובר במעשים כה חמורים כפי שעשה הנאשם, נדחה כל שיקול אישי
35 הקשור בנאשם ובמשפחתו מול החובה להגן על הציבור מפני מעלליו של
36 הנאשם בעתיד; והעונש היחיד ההולם את העניין הוא הרחקת הנאשם
37 לצמיתות מאחורי סורג ובריח.
38

39 מעשיו הנפשעים של הנאשם כבר תוארו בהכרעת הדין, ואין אנו רואים צורך
40 לחזור על הדברים במסגרת זו. הנאשם הורשע לא רק בחברותו עם
41 ובארגון עוין ובהחזקת חומרי נפץ, אלא גם בביצוע פיגועים קשים נגד
42 כלי-רכב אזרחיים שנסעו לתומם בכבישי יהודה- וכנגד סיור רגלי של
43 צה"ל, שנקלע לציר הראשי של עין-יברוד. כתוצאה ממעשים נפשעים אלו,

נאמן למקור

2-2
* ביהמ"ש הצבאי לע"ל

נרצחו באכזריות שלושה אזרחים ישראלים ושלושה חיילי צה"ל, שלאחר רציחתם בידי הנאשם וחבריו, דאג הנאשם לוודא פעם נוספת את מותם. רק אדם שאיבד צלם אנוש יכול לנהוג כך, וכל תוספת בסוגיה מיותרת.

בהתאם להלכה שנקבעה ע"י ביהמ"ש הצבאי לערעורים זה מזמן, ראוי להטיל מאסר עולם על נאשם בגין רציחתו של כל אדם וכן מאסר עולם נוסף בגין נסיונותיו המרובים של הנאשם לגרום מוות וזאת עפ"י הלכת **נופל**. לכן, לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו ביום 11/07/06 לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר עולם בגין רציחתו של דוד ציון ז"ל.
- ב. מאסר עולם בגין רציחתו של צבי גולדסטיין ז"ל.
- ג. מאסר עולם בגין רציחתו של שלום הר-מלך ז"ל.
- ד. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל.
- ה. מאסר עולם בגין רציחתו של סמ"ר ארז עידן ז"ל.
- ו. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל אלעד פולק ז"ל.
- ז. מאסר עולם נוסף בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם.

כל העונשים ירוצו במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 מאסרי עולם לריצוי במצטבר.

זכות ערעור תוך 30 יום מהיום.

ניתן והודע היום, כ' תמוז תשס"ו, 16.7.06, בלשכה.

מזכירות ביהמ"ש תעביר עותק מנימוקי גזר הדין לצדדים.

שופטת
קצ'נת
זעיר תל-אביב

אב"ד

שופט

נאמן למקור

Handwritten signature

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית
(באמצעות קמ"ש סלבה פסק)

נגד

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח האמד (נג'אר), ת.ז. 1178199 / שב"ס - נוכח
(באמצעות ב"כ עו"ד איליא תאודורי - נוכח)

גזר-דין

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, החלטנו לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

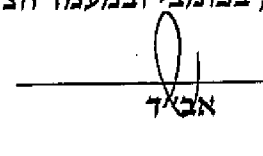
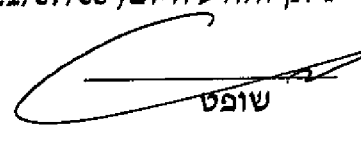
- א. מאסר עולם בגין רציחתו של דוד ציון ז"ל.
- ב. מאסר עולם בגין רציחתו של צבי גולדסטיין ז"ל.
- ג. מאסר עולם בגין רציחתו של שלום הר-מלך ז"ל.
- ד. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל.
- ה. מאסר עולם בגין רציחתו של סמ"ר ארז עידן ז"ל.
- ו. מאסר עולם בגין רציחתו של סמל אלעד פולק ז"ל.
- ז. מאסר עולם נוסף בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם.

כל העונשים ירוצו במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 7 מאסרי עולם לריצוי במצטבר.

נימוקי גזר הדין המלאים יפורסמו בהמשך.

זכות ערעור תוך 30 יום מיום מתן הנימוקים.

ניתן והודע היום, 11/07/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

 שופטת
  אב"ד
  שופט

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

נאמן למקור

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית
(באמצעות סרן סרגיי מורין)

נגד

הנאשם: אחמד מוצטפא צאלח האמד (נאג'ר), ת. 11781992/שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד תאודורי)

רשמת: טור' נגה מימראן
מתורגמן: סמ"ר בדיע אסעד

נאמן למקור

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שורה ארוכה של עבירות חמורות שעניינן חברות בהתאחדות בלתי מותרת, גרימות מוות בכוונה, ניסיון לגרימת מוות בכוונה ועבירות חמורות נוספות.

כל חומר הראיות בתיק הוגש בהסכמת הצדדים, והנאשם ויתר על פרשת ההגנה בתנאי שהדבר לא יהווה חיוק לראיות התביעה.

התביעה הצבאית הגישה סיכומים מפורטים בכתב במסגרתם ביקשה להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הסגור המלומד טען בעל פה בפני ביהמ"ש וביקש לזכות את הנאשם בנוכח העובדה שאין בראיות התביעה כדי להוכיח את האשמות כנגד הנאשם.

ביהמ"ש הצבאי לערעורים קבע בשורה ארוכה של החלטות כי מקום בו הוגש חומר ראיות בהסכמה, חזקה שההגנה אינו חולקת על אמיתות תוכנו של חומר הראיות (עדי"י איו"ש 114/01 **אבו הלאל נ' התוב"ץ וע' איוש 75/02 ברגותי נ' התוב"ץ**). בהתחשב בעובדה שכל חומר הראיות הוגש בתיק בהסכמה, הרי שעל ביהמ"ש לבחון האם יש בחומר ראיות זה שהוגש לביהמ"ש, כדי להוכיח במידה הנדרשת על פי דין את האשמות המיוחסות לנאשם בכתב האישום. נבחן אם כן אחת לאחת את פרטי האישום המיוחסים לנאשם בכתב האישום ונבדוק האם הוצגו בפנינו ראיות המוכיחות את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

פרט אישום 1

פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שבשנת 1997 ביחד עם אנשים נוספים הוא ביצע פיגוע ירי לעבר עמדת צה"ל הסמוכה ליישוב עופרה. עיון בחומר הראיות בתיק ובעיקר בעדותו של האלד עומר מיום 31.12.03 בעמ' 3 שורה 21 ואילך מגלה כי כל יסודות העבירה מתקיימים. יודגש כי תוספת ראיות לאותה עדות ניתן למצוא בעדויות הרבות המצויות בתיק שיפורטו בהמשך המתייחסים לפעילות המשותפת הרבה שביצע הנאשם עם אותו האלד

3585229 סא"ל מירב ש...
העיר תל-אביב

Handwritten signature/initials

1 עומר, לרבות עדותו של הנאשם עצמו המאשרת את הפעילות הרבה שביצע יחד עם
2 האלד עומר ועדויות השותפים הנוספים בהם יאסר תאמד ופרח תאמד.

3
4 בנסיבות האמורות מצאנו כי יש מקום להרשיע את הנאשם בביצועה של עבירה זו.

5
6 **פרט אישום 2**

7 פרט אישום זה מתבסס הן על עדותו של האלד עומר והן על עדותו של הנאשם בפני
8 חוקר השב"כ "מיכה" שהוגשה בהסכמת הצדדים. כמו כן מופלל הנאשם בביצוע
9 עבירה זו על ידי מספר עדים נוספים ובהם אחמד האלד תאמד ופרח תאמד ויאסר
10 תאמד. עדויות אלו מבוססות במידה הנדרשת בדיון את האשמה המיוחסת לנאשם
11 בפרט אישום זה חברות בהתאחדות בלתי מותרת.

12
13 בנסיבות המקרה הוכחו בפנינו כל יסודות העבירה, במידת ההוכחה הנדרשת כדין
14 ואנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של חברות ופעילות בהתאחדות
15 בלתי מותרת.

16
17 **פרט אישום 3**

18 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שהשתתף
19 בפיגוע ירי בחודש אפריל 2003 במהלכו נפגע רכב שהסיע פועלים למקום עבודתם.
20 לאחר שבחנו את חומר הראיות בתיק הגענו למסקנות הבאות:

21
22 א. הנאשם ביצע יחד עם חברו האלד עומר פיגוע ירי באזור כביש 60 לעבר רכב
23 שהסיע פועלים. כמפורט בעדותו של בעדותו של האלד עומר מיום 24.12.03
24 עמ' 7 שורה 16 ואילך.

25 ב. קיימים הבדלים לא מבוטלים בין פיגוע הירי שאירע ביום 30.04.03 והתביעה
26 הצבאית טוענת כי הנאשם אחראי לו יחד עם חבריו, לבין עדותו של האלד
27 עומר:

28
29 - סוג הרכב הוא שונה.

30 - צבע הרכב הוא שונה

31 - קיים הבדל משמעותי בתאריך ביצעו הפיגוע שכן האלד עומר מדבר
32 על פיגוע שאירע בחודש יוני 2003, כחודשיים לאחר האירוע שנגרם
33 לטענת התביעה על ידי הנאשם וחבריו.

34
35 בנסיבות האמורות, החלטנו לקבל את טענת הסנגור, ואנו קובעים כי קיים לשיטתנו
36 ספק סביר בשאלה האם הנאשם אכן גרם לפיגוע שאירע ביום 30.04.03, ויש מקום
37 לזכותו מפרט האישום השלישי לכתב האישום. עם זאת, נוכח העובדה שהוכח
38 בפנינו ביצועה של עבירה שעניינה ניסיון לגרימת מוות בכוונה על ידי הנאשם
39 וחבריו, אנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של ניסיון לגרימת מוות
40 בכוונה בגין מעשיו בגין מעשיו בפיגוע ירי זה.

41
42 כך למעשה אנו מרשיעים את הנאשם תחת העבירה המנויה בפרט האישום השלישי
43 בעבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה, בכך שביצע פיגוע ירי בכביש 60 בחודש יוני
44 2003 במתווה המתואר בפרט האישום השלישי, כאשר לא הוכח בפנינו כי כתוצאה
45 ממעשיו של הנאשם נגרם כלשהו לרכוש, זאת בניגוד לפסקה 5 בפרט האישום
46 השלישי המקורי.
47

3585229 סא"ל מירב שטיי
קצינת העיר תל-אביב

נאמן למקור

פרט אישום 4 ו-5

1 פרטי אישום 4 ו-5 מייחסים לנאשם השתתפות בפיגוע ירי במהלכו נרצח דוד ציון
2 ז"ל והנאשם וחבריו ניסו לפגוע בנהגת הרכב ורד לורבר אשר נסעה ברכב שחלף
3 במקום זמן קצר לאחר שנרצח דוד ציון ז"ל באותו מקום.
4

5
6 התביעה הצבאית טוענת שהנאשם הודה בביצוע פרט האישום בתקירתו בשב"כ, כן
7 מתבססת התביעה הצבאית על הודעה בדבר עובדות מוסכמות שהוגשו על ידי
8 הצדדים ועדויות נוספות לרבות עדותו של פרח תאמד ועדויותיהם של פרח תאמד,
9 יאסר תאמד והשאם חגי'אזי.
10

11 לאחר שבחנתי את הודאת הנאשם בעת תקירתו בשב"כ, מצאתי כי בפסקאות 19-21
12 מודה הנאשם כי ביצע פיגוע ירי בו נהרג אדם במועד הרלוונטי. העדויות הנוספות
13 בתיק, לרבות עדותו של חאלד עומר מיום 24.12.03 עמ' 8 שורה 15 ואילך תומכת
14 בדבריו ומוכיחה מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן ביצע את העבירה המיוחסת
15 לו בכתב האישום. דבריו של הנאשם וחבריו משתלבים היטב בראיות הנוספות
16 בתיק, ואין ספק כי הירי שביצע הנאשם בוצע באירוע בו נרצח דוד ציון ז"ל ביום
17 11.05.03.
18

19 יודגש כי מאחר שהנאשם הוא זה שירה בעצמו כ-17 כדורים לעבר הרכב ולא נורו
20 לעבר הרכב יריות על ידי אנשים נוספים, מאחר ונשקו של יאסר תאמד שהשתתף
21 איתו בפיגוע לא היה תקין עקב מעצור, הרי שאין ספק בשאלה של תפקידו של
22 הנאשם כמי שירה ורצח את דוד ציון ז"ל.
23

24 בנסיבות האמורות אנו קובעים כי הנאשם גרם בכוונה למותו של דוד ציון ז"ל וניסח
25 לגרום למותה בכוונה של הנוסעת שנסעה ברכב אחרי רכבו של דוד ציון ז"ל.
26

פרט אישום 6

27 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של נשיאת משרה בהתאחדות בלתי מותרת
28 בכך שעמד בראש החוליה הצבאית של ארגון החמאס והחליף את חאלד עומר
29 בתפקיד זה החל מתודש מאי 2003.
30

31
32 התביעה הצבאית מתבססת בהקשר זה על אמרותיהם של השאם חגי'אזי, חאלד
33 עומר, פרח תאמד. עיון באמרותיו של חאלד עומר במשטרה לרבות עדותו מיום
34 24.12.03 עמ' 8 שורה 10 ואילך, מגלה כי אכן לדבריו הנאשם הפך לראש החוליה.
35 הוא אף מציין בהקשר זה בעדותו מיום 31.12.03 שהוגשה בהסכמת הצדדים, כי
36 "אחמד מוצטפא נעשה אחראי על כולנו". אף עדותו של השאם חגי'אזי בתקירתו
37 בשב"כ מגלה כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.
38

פרט אישום 7, 8

39 פרטי האישום האמורים, מייחסים לנאשם ולחבריו ביצוע פיגוע ירי במהלכו נרצח
40 צבי גולדסטיין ז"ל ונפצעו בני משפחתו שנסעו ברכב.
41

42
43 עיון בחומר הראיות בתיק לרבות הודאת הנאשם בשב"כ המפורטת בזכ"ד מתקירתו
44 מיום 21.12.03 בפסקאות 22 ו-23 מגלה כי הנאשם הודה בביצוע הפיגוע האמור.
45 יצוין כי חומר הראיות הנוסף בתיק לרבות הודעת הצדדים על עובדות מוסכמות
46 ועדויות שותפיו של הנאשם מוכיחות מעבר לכל ספק סביר את יסודות העבירות
47 המפורטות בפרטי האישום ה' ו-8 לכתב האישום. כמו כן, התשתית העובדתית
48 הנוספת בתיק משתלבת היטב בדברי הנאשם ושותפיו ואין ספק כי האירוע המתואר
49 על ידו הוא האירוע בו נרצח צבי גולדסטיין ז"ל ונפצעו בני משפחתו.

נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

Handwritten signature and initials.

1
2 יודגש כי מאחר והנאשם וחברו פרת האמד הם שירו את היריות הקטלניות
3 וכתוצאה מהם נהרג צבי גולדסטיין ז"ל ונפצעו בני משפחתו שנסעו ברכב, הרי
4 שמתקיים היסוד העובדתי הנדרש להוכחת העבירה והקשר הסיבתי הנדרש על פי
5 דין להוכחת גרימת המוות בכוונה. 31 הכדורים שנורו על ידי הנאשם ושותפו הם
6 שגרמו למוות ולפציעה.

7
8 לאור האמור לעיל אנו קובעים כי יש להרשיע את הנאשם בביצוע שלושת העבירות
9 המפורטות בפרטי אישום 7 ו-8.

10
11 **פרטי אישום 9 ו-10**

12 פרטי האישום האמורים מייחסים לנאשם ולחבריו ביצוע פיגוע ירי, בו נרצח שלום
13 הר-מלך ז"ל ונפצעה אשתו לימור הר-מלך תבדל"א. בעקבות פציעתה של לימור הר-
14 מלך נדרשו לילדה בנייתוח קיסרי.

15
16 התשתית הראייתית המתייחסת לפרט אישום זה אינה סבוכה, הנאשם מודה
17 בביצוע העבירה בחקירתו בשב"כ ומופלל על ידי חבריו לחוליה. כך מציין הנאשם
18 בחקירתו מיום 21.12.03 בסעיף 24 כי ביצע ירי יחד עם חברו פרת האמד לעבר רכב
19 פרט בצבע אדום שנסע מכיוון דרום לצפון על ציר אלון. בעקבות הירי התהפך הרכב
20 ובמהלכו, לדבריו נהרג אחד הנוסעים. אף חבריו של הנאשם לרבות שותפו לביצוע
21 הירי פרת האמד, בעדותו מיום 31.12.03 מאשרים את דבריו. הראיות הנוספות
22 בתיק משתלבות היטב בתיאור של הנאשם וחבריו את האירוע ואין ספק כי מדובר
23 באותו אירוע בו נרצח שלום הר-מלך ז"ל.

24
25 יודגש כי מאחר והנאשם הוא שירה יחד עם פרת האמד 24 כדורים לעבר הרכב,
26 אשר פגעו בראשו של שלום הר-מלך ז"ל, מתקיים הן היסוד העובדתי הנדרש והן
27 הקשר הסיבתי בין מעשיו של הנאשם לבין מותו של הקורבן. אף היסוד הנפשי של
28 כוונה לגרום למוות מתקיים בנסיבות המקרה, כפי שעולה באופן ברור מהעדויות
29 בתיק לרבות דברי הנאשם. לאור חומר הראיות בתיק שפורט לעיל, ברור אף כי כל
30 יסודות העבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה מתקיימות בנסיבות המקרה.

31
32 אשר על כן, אנו קובעים כי התביעה הצבאית הוכיחה מעבר לכל ספק סביר כי
33 הנאשם וחבריו ביצעו את העבירות המנויות בפרטי האישום התשיעי והעשירי לפתב
34 האישום.

35
36 **פרט אישום 11**

37 פרט אישום זה מייחס לנאשם החזקה של תומרי נפץ בכך שהחזיק ברשותו שקית
38 הכוללת בין היתר חצי קילוגרם של חומר נפץ, חוטים להפעלת מטען חבלה ושלושה
39 נפצים עם שני חוטי חשמל המחוברים לכל אחד מהם. הנאשם העביר את חומרי
40 החבלה האמורים לפרח האמד כדי שיתביא אותם.

41
42 התביעה הצבאית מתבססת בטיעוניה על עדויותיהם של האלד עומר, השאם סגנאן
43 ופרח האמד. מעיון בעדויות האמורות עולה כי שותפיו של הנאשם לביצוע העבירות
44 קושרים אותו באופן ברור לביצועם. כך באמרתו של האלד עומר מיום 31.12.03
45 מעמי' 5 שורה 20 ואילך, עולה באופן ברור כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו
46 בכתב האישום. הדברים אף מוצאים מקום בעדויות הנוספות בתיק לרבות עדותו
47 של פרח מיום 31.12.03 עמ' 1 המציין באופן מפורש כי הנאשם הביא לו את חומר
48 הנפץ האמור.

3585247 סא"ל מירב שטרן
העיר תל-אביב

נאמן למקור

1 לאור האמור לעיל אנו סבורים שהוכחו בפנינו כל יסודות העבירה ועל כן יש מקום
2 להרשיע את הנאשם בעבירה זו.
3

4 **פרט אישום 12**

5 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע בכך שתודש
6 ספטמבר 2003 תכנן עם חאלד עומר ומספר אנשים נוספים לבצע פיגוע ירי בסמוך
7 לעין יברוד. הפיגוע לא יצא אל הפועל לאחר שהשניים החליטו לבטלו בעקבות הקמת
8 מגדלי שמירה של צה"ל באזור המתוכנן לביצוע הפיגוע.
9

10 התביעה הצבאית הסתמכה על עדותו של חאלד עומר באמרתו במשטרה מיום
11 31.12.03, שהוגשה בהסכמת הצדדים. בעמ' 2 משורה 26 ואילך מספר חאלד על
12 התכנון לבצע את הפיגוע. יצוין כי תוספת ראייתית לעדות זו מצאנו בעדויות הרבות
13 המצויות בתיק שפורטו לעיל המתאימות לפעילות המשותפת של הנאשם וחאלד
14 עומר, לרבות עדויותיהם של פרח האמד, יאסר האמד, השאם חיגיאז ואף את דבריו
15 של הנאשם המאשר את פעילותו עם העד, בשורה ארוכה של פיגועים אחרים.
16

17 מאחר שמדובר במסכת עובדתית אחת, הרי שעל פי ההלכה הפסוקה די בראיות
18 אלה כדי לעמוד בתנאים הקבועים בחוק ולהוות תוספת ראייתית מספקת בנסיבות
19 העניין.
20

21 אשר על כן, משהוכחו בפנינו העובדות הרלוונטיות והתקיימותה של העבירה בפרט
22 האישום ה-12, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה זו.
23

24 **פרט אישום 13**

25 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה. על פי כתב
26 האישום השתתף הנאשם יחד עם חבריו בפיגוע ביום 19.09.03. במהלך אותו פיגוע
27 נסע הנאשם ברכב מסוג סובארו ותפקידו היה להתריע ולאבטח את ציר נסיעתם של
28 שלושה חברי חוליה, אשר היו מיועדים לבצע את פיגוע הירי. סמוך לשעה 10:00
29 בעת שהגיע למקום רכב מסוג פולקסווגן, בו נהג יצחק פאראוי, ירו חבריו של
30 הנאשם לעבר הרכב.
31

32 הנאשם אשר איבטח את נסיעת שותפיו ונסע לפניהם ברכבו, נדרש בסיום הפיגוע
33 לחלץ את שלושת המפגעים לאחר שאירעה תקלה ברכבם. בעקבות בקשתם נסע
34 הנאשם לאחר שביצע את הפיגוע ומילט מהמקום את שלושת המפגעים.
35

36 יצוין כי עקב המידור, בין חברי החוליה לא הכירו שלושת המפגעים את הנאשם,
37 מאחר שהיו חברים בחוליה שנייה מקבילה של החמאס באזור בנימין.
38

39 התביעה הצבאית מתבססת בעיקר על עדותו של השאם חיגיאזי, אשר היה למעשה
40 אתראי על הנאשם בתקופה בה ביצע הפיגוע האמור. באותה עדות מיום 20.12.03
41 שנכתבה בעת חקירתו בשב"כ, מפרט חיגיאזי בסעיפים 7.62-7.71 כיצד בוצע אותו
42 פיגוע ומרחיב בעניין חלקו של הנאשם בביצוע הפיגוע לרבות תפקידו כמאבטח פותח
43 הציר והעובדה שהנאשם סייע לחלץ את חברי החוליה מהמקום לאחר שרכבם מסוג
44 סובארו התקלקל במהלך בריחתם. השאם מציין כי הוא בעצמו יצר קשר עם
45 הנאשם קודם לפיגוע וביקש ממנו לאבטח את הציר. כמו כן, מתאר השאם חיגיאזי
46 את שיחת הטלפון שערך עם הנאשם ביום הפיגוע לאחר שרביע תמידה התקשר אליו
47 וציין כי הרכב שלהם התקלקל ובה שמע מהנאשם כי כבר יצר קשר עם חברי
48 החוליה והוא בדרכו לחלצם.
49

נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

1 אמרתו של השאם חיגאז נתמכת בעדויותיהם של מגדי נעסאן וכן בעדותו של
2 מחמוד סעד:

3
4 מגדי נעסאן מעדותו ביום 17.12.03 בעמ' 4-5 מתייחס לפיגוע האמור ומתאר ירי
5 לעבר רכב ישראלי בצבע לבן שנסע מכיוון כוכב השחר לכיוון מעלה אפריים. באותה
6 עדות מציין נעסאן, כי לאחר שבוצע הפיגוע התקלקל הרכב.
7 במשטרה מיום 22.12.03 עמ' 3 שורה 24 ואילך מתייחס העד לפיגוע ומציין כי
8 השלושה ביצעו ירי לעבר רכב לבן, ככל הנראה מסוג "אופל" שנסע בכביש ולאחר
9 הפיגוע הרכב התקלקל, מגדי החביא את כלי הנשק ורכב בו נהג אדם שהוא אינו
10 מכיר הסיע אותו לכפר מאלכ.

11
12 כפי שנכתב בהודעה על עובדות מוסכמות, אין חולק כי באותו אירוע נתפס רכב
13 מסוג סובארו (רכבם של שלושת המפגעים), אשר התקלקל בסמוך למקום בו בוצע
14 הירי.

15
16 בנסיבות האמורות ונוכח השתלבות הגרסאות, במיוחד ככל שהדבר נוגע למקום
17 ביצוע הפיגוע ולעבודה שרכבם של המפגעים נתפס באותו היום, בסמוך למקום
18 הפיגוע, אנו מגיעים למסקנה כי העדים מדברים על האירוע בו נורו יריות לעבר
19 מכוניתו של יצחק פאראוי.

20
21 **פרט אישום 14**

22 פרט אישום זה מייחס לנאשם עבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה בכך שהשתתף
23 עם אנשים אחרים בפיגוע ביום 06.10.03, בו הופעל מטען חבלה לעבר גיפ צבאי
24 וגרם לפציעה קלה של אחד החיילים. חלקו של הנאשם באירוע, כמפורט בכתב
25 האישום התמצא בתכנון לביצוע הפיגוע באמצעות מטען החבלה שקיבל לידו,
26 כמפורט בפרט האישום ה-11. בסופו של דבר הפיגוע לא יצא אל הפועל מאחר
27 ובטרם הספיקו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע, הוחלט על ידי הנאשם והשאם
28 חיגאז, כי מטען החבלה יועבר לחוליה הצבאית בראשות השאם חיגאז על מנת
29 שהם יבצעו את הפיגוע האמור.

30
31 העובדות המפורטות בפרט האישום מגלות כי הנאשם שימש למעשה כמסייע
32 בהעברת תומר הנפץ להשאם חיגאז לצורך ביצוע הפיגוע ולא השתתף בעצמו בפיגוע
33 האמור. תומר הראיות מתבסס למעשה על עדויותיהם של שורה של עדים אשר
34 השתתפו בהנחת המטען ביניהם, רביע חמידה, מגדי נעסאן ואנשים נוספים, אשר
35 למעשה לא היה כל קשר ישיר בינם לבין הנאשם, אך הם מתארים את ביצוע הפיגוע
36 האמור.

37
38 בעדותו של פרח האמד מיום 31.12.03 בה הוא מתאר כיצד הכינו הנאשם וחבריו את
39 המטען, הוא מציין במפורש בעמ' 2 שורה 21, כי הנאשם סיפר לו שהוא לוקח את
40 המטען לחוליה נוספת שתבצע פיגוע באותו מטען וכעבור יומיים אף עדכן אותו כי
41 אותו פיגוע אכן בוצע. אף השאם חיגאז בזכ"דים מחקירתו בשב"כ מאמת את
42 העובדה כי הנאשם הוא זה שמסר את המטען לצורך ביצוע הפיגוע.

43
44 העדויות האמורות מוכיחות מעבר לכל ספק סביר כי אכן הנאשם התכוון לסייע
45 לחברי החוליה השנייה לבצע את הפיגוע כך שמתקיים הן היסוד הנפשי והן היסוד
46 העובדתי הנדרשים לצורך הוכחות ביצוע העבירה של סיוע לניסיון לגרימת מוות
47 בכוונה.

48
נאמן למקור

3585229 סא"ל מירב שטרן
קצינת העיר תל-אביב

1 עם זאת, אין מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה
2 מאחר וחלקו התמצה בסיוע בלבד על ידי אספקת מטען התבלה והוא לא היה חלק
3 מהמעגל הפנימי של מבצעי הפיגוע ואין לראות בו כמבצע עיקרי של הפיגוע.
4

5 אשר על כן, אין מקום להרשיעו בעבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה אלא
6 בעבירה של סיוע לניסיון לגרימת מוות בכוונה.
7

8 אשר לפציעת החייל אשר נגרמה לטענת התביעה הצבאית בפיגוע זה. מאחר ולא
9 הובאו בפנינו ראיות חד משמעיות המוכיחות כי אכן נפצע חייל באירוע ובהעדר תיק
10 פ.א המאמת את אותה פציעה, לא ניתן לקבוע מעבר לכל ספק סביר כי אכן נפצע
11 באותו אירוע חייל ועל כן אנו מחליטים שלא להרשיע את הנאשם בסיפא של סעיף
12 11 לפרט האישום ה-14.
13

14 לסיכום, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה של סיוע לניסיון לגרימת מוות בכוונה,
15 בגין חלקו בהעברת המטען אשר גרם לפיצוץ ביום 06.10.03, לעבר גיפ צבאי באזור
16 מעיייר ומזכים אותו מעבירה של ניסיון לגרימת מוות בכוונה.
17

18 פרט אישום 15,16,17 ו-18

19 פרטי האישום האמורים מתייחסים לפיגוע שבוצע לטענת התביעה הצבאית על ידי
20 הנאשם ושותפיו בכפר עין יברוד בו נרצחו סמ"ר ארז עידן ז"ל, סמל אלעד פולק ז"ל
21 וסמל רועי יעקב סולמון ז"ל. באותו אירוע נפצע גם חברם של השלושה סמ"ר שחף
22 אלעד כתוצאה מהירי שביצעו הנאשם וחבריו.
23

24 הנאשם בעדותו בשב"כ מודה בפה מלא בביצוע העבירה. כך בסעיפים 25-27 לזכ"ד
25 מיום 21.12.03 מתאר הנאשם את ביצוע הפיגוע במילים הבאות:
26

27 "25. תכנן פיגוע נגד חיילים בעין יברוד.
28

29 25.1 לפני כחודשיים לערך, העלו חברי החוליה בסילוואד רעיון לתקוף ולהרוג
30 את החיילים אשר ביצעו באופן סדיר סיורים בכפר עין יברוד.
31

32 25.2 החיילים ערכו סיורים באופן יום-יומי בכפר אולם לא בשעות קבועות
33 לעיתים בבוקר ולעיתים בערב ובחוליות של ארבעה כל פעם.
34

35 25.3 הנדון (הנאשם) העלה את הרעיון בפני השאם חגיאיזי והלה הסכים
36 לביצוע הפיגוע וציון כי לצורך הפיגוע יצרף את אנשי חוליותו, אותם הנדון
37 אינו מכיר.
38

39 25.4 לצורך תכנון הפיגוע יצאו הנדון, מואיד חמאד, פרח האמד והשאם
40 חגיאיזי, ברכבו של הנדון לסיור בכפר.
41

42 25.5 במהלך הסיור הבחינו בתומת בטון הנמצאת בסמוך לבית בכפר
43 שמאתוריה מספר עצים, על הציר הראשי של עין יברוד.
44

45 25.6 הנדון והשאם תכננו שהנדון יבוא עם שניים נוספים מחוליותו ואילו
46 מחוליותו של השאם יצטרפו שניים לביצוע הפיגוע.
47

נאמן למקור

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
- 25.7 הנדון תיאם עם השאם כי ביום שלאחר הסיור יתבצע הפיגוע ומבצעי הפיגוע יגיעו לאזור המערב ברכב, ולאחר שיתמקמו הרכבים, יעזבו את המקום.
- 25.8 לאחר ביצוע הפיגוע תכננו לברוח מהמקום בכלי הרכב שהביאו אותם למקום הפיגוע.
- 25.9 הרכבים היו צריכים להמתין במרחק של כ-300 מטר ממקום המארב בקשר עין עם מבצעי הפיגוע באופן שיאפשר להם לדעת ברגע שהפיגוע יסתיים ואז להגיע כדי למלט את היורים מהמקום.
- 25.10 התכנון היה שלמחרת בסביבות השעה 18:00 בערב יתמקמו חברי שתי החוליות לביצוע הפיגוע.
- 25.11 יומיים או שלושה לפני היציאה לסיור העביר השאם לבית הנדון שני רובי קלציניקוב נוספים, אותם היו אמורים לקחת עימם לביצוע הפיגוע.
- 25.12 הנדון לקח את הקלציניקובים והחביא אותם בנקודת המסתור המוזכרת לעיל יחד עם יתר כלי הנשק של החוליה.
26. ביצוע פיגוע ירי נגד חיילים בעין יברוד.
- 26.1 למחרת בשעה 16:00 לערך לקח הנדון את רכבו מסוג דיהטסו ונסע לביתו של פרח האמד שם אסף את האלד, מואיד ופרח.
- 26.2 הארבעה הכניסו את ארבעת הקלציניקובים וה M-16 של החוליה לתוך תיק יד שחור מבד, אותו הכניסו לתא המטען של רכב הנדון ונסעו לעין יברוד. ברכב נהג האלד, אשר שימש כנהג.
- 26.3 בדרך לבשו כולם כיסויי פנים אותם קנה השאם חיגאזי ברמאללה עבור הפיגוע והעביר אותם לנדון יום לפני ביצוע הפיגוע.
- 26.4 כאשר הגיעו למקום המארב המתוכנן, ירדו הנדון, פרח ומואיד והתמקמו מאחורי חומת הבטון שאותה איתרו כמקום המארב. הנדון לקח עימו את התיק עם חמשת כלי הנשק, אותו הביאו עימם.
- 26.5 במקום פגשו שני רעולי פנים להם העבירו שני כלי נשק מתוך החמישה עימם הגיעו.
- 26.6 הנדון איננו זוכר מי השתמש ב M-16 אולם זוכר כי היה חמוש בנשק מסוג קלציניקוב.
- 26.7 לאחר שהתמקמו בנקודת המארב, המתינו החמישה כחצי שעה לערך תוך שהם שוכבים על העפר שמאחורי חומת הבטון, באופן שאפשר להם תצפית על הציר באופן שיכלו לראות את הסיור כאשר הוא מגיע מהאזור.
- 26.8 הנדון שכב במרכז, כאשר מכל צד שכבו שני חמושים אשר המתינו כמוהו להגעת החיילים.

נאמן למקור

8-
[Signature]

26.9 לאחר כחצי שעה ראה הנדון ארבעה חיילים מגיעים מצד שמאל, כאשר הם הולכים בקבוצה שבה שניים הולכים מקדימה ושניים מאחורה.

26.10 כאשר הגיעו החיילים הראשונים למרחק של 5 מטרים לערך היו החיילים בזוג האחורי במרחק של כ-10 מטרים מהנדון וחבריו.

26.11 ממרחק זה פתחו הנדון וחבריו באש בצורות לעבר חיילי הסיור עד שכולם נפלו, ואז הבחינו הנדון וחבריו בשלושה חיילים מוטלים על הארץ וחייל נוסף נעלם מבלי שראו לאן.

26.12 הנדון וארבעה שהיו עימו קפצו מעל חומת הבטון אל הרחוב והתקרבו אל שלושת החיילים וירו בהם פעם נוספת, כאשר הנדון יורה בשלושת החיילים אשר שכבו על הרצפה על מנת לוודא את הריגתם..."

כפי שניתן לראות באופן ברור מעדותו של הנאשם עצמו בשב"כ, הוא מילא תפקיד מרכזי בפיגוע בו נרצחו שלושת חיילי צה"ל ונפצע חייל נוסף. דבריו בשב"כ נתמכים בעדויות נוספות בתיק לרבות עדויות שותפיו לביצוע העבירות, וכן העדויות הטכניות שהוגשו לביהמ"ש המאמתות את דבריו בחקירתו בשב"כ לעניין האופן בה בוצע הפיגוע הרצחני.

כפי שניתן לראות הנאשם עצמו הוא זה שתכנן את הפיגוע, יחד עם אנשים נוספים. הוא זה שירה בעצמו בחיילי צה"ל ואף באופן אכזרי רצח אותם מטווח קרוב כדי לוודא את מותם.

בנסיבות העניין הוכח בפנינו מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את כל יסודות העבירות המנויות בפרטי האישום ה-15 עד ה-18 לכתב האישום ואנו מרשיעים אותו בביצוע העבירות האמורות.

פרט אישום 19

פרט אישום זה עניינו ניסיון לגרימת מוות בכוונה באמצעות משאית אשר תכננו הנאשם וחבריו לבצע לאחר ביצוע הפיגוע בעין יברוד. כמפורט בכתב האישום ערכו הנאשם וחבריו ניסוי כדי לבצע את הפיגוע האמור.

בזכד המתעד את חקירתו של הנאשם מיום 21.12.03, בסעיפים 28 ו-29, מתייחס הנאשם בהרחבה לניסיון לגרימת מוות בכוונה ואף מפרט כיצד תכננו הנאשם וחבריו לבצע את הפיגוע, את ההכנות שעשו על מנת לבצעו ואת הסיבה שבגללה נכשל ביצוע הפיגוע. שותפיו של הנאשם לתכנון הפיגוע מפרטים אף הם בהרחבה כיצד תוכנן לבצע פיגוע ואת פעילותם לבצע את תוכניתם הזדונית.

אף שקיימות מספר גרסאות באשר למשתתפים בפיגוע, ואף סתירות קלות באשר לפרטי התכנון המדויקים, אין מדובר בסתירות מהותיות.

על פי חומר הראיות הנאשם וחבריו תכננו לבצע את הפיגוע ומשורה של גורמים שונים לא הצליחו לבצע אותו וזאת בשל נסיבות שאינן תלויות בהם, כגון נוכחות ערה מן הרגיל של כוחות צה"ל וכן אי הגעה של כוחות צה"ל למקום במועד אחר.

נאמן למקור

9-
[Handwritten signature]

1 בנסיבות האמורות, לאור חומר הראיות האמור, אנו קובעים כי הוכח בפנינו ביצוע
2 העבירה המיוחסת לנאשם בפרט האישום 19 לכתב האישום על יסודותיה השונים
3 ומרשיעים את הנאשם בביצועה.
4

5 סוף דבר

6
7 אנו מרשיעים את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בפרטי האישום
8 1,2,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,15,16,17,18,19
9

10 ביחס לפרט האישום ה-3, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה של ניסיון לגרימת
11 מוות בכוונה כמפורט בהכרעת הדין ומזכים אותו מגרימת הנזק לרכב המפורטת
12 בכתב האישום.
13

14 ביחס לפרט האישום ה-14, אנו מרשיעים את הנאשם בעבירה של סיוע לניסיון
15 לגרימת מוות בכוונה כמפורט בהכרעת הדין, ומזכים אותו מהעבירה של ניסיון
16 לגרימת מוות בכוונה שיוחסה לו בכתב האישום.
17

18
19 ניתן והודע היום, 29.05.06, בפומבי ובמעמד הצדדים

20
21
22
שופט

אב"ד

שופט

נאמן למקור

Handwritten signature and initials in the bottom left corner.